

FremSAT den x. november 2005 af Transport- og Energiminister (Flemming Hansen)

Forslag

til

Lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter¹⁾ (Offshoresikkerhedslov)

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven har til formål

- 1) at fremme et højt niveau for sikkerhed og sundhed offshore, som er i overensstemmelse med samfundets tekniske og sociale udvikling samt
- 2) at skabe rammerne for, at virksomhederne selv kan løse sikkerheds- og sundhedsspørgsmål offshore.

§ 2. Ved offshoreanlæg, som er omfattet af denne lov, forstås:

- 1) Platforme eller andre indretninger,
 - a) hvorfra der udføres efterforskning eller produktion af kulbrinter fra undergrunden under havbunden,
 - b) der anvendes til indkvartering af personer beskæftiget på de eller ved de under litra a nævnte indretninger, eller
 - c) der anvendes til brug ved rørbunden transport af kulbrinter og andre stoffer og materialer mellem de under litra a nævnte platforme og indretninger eller mellem disse og installationer på land.
- 2) Indretninger, der anvendes til lagring og lastning af kulbrinter produceret af en under nr.1, litra a, nævnt indretning og som er permanent knyttet til en sådan indretning.

Stk. 2. Skibe er ikke omfattet af definitionen i stk. 1, bortset fra boreskibe og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder.

Stk. 3. Ved et mobilt offshoreanlæg forstås ethvert offshoreanlæg efter stk. 1, som kan flyttes fra en position til en anden ved forsejling eller bugsering og som er tiltænkt anvendt på flere forskellige positioner i dets levetid.

Stk. 4. Ved et fast offshoreanlæg forstås ethvert offshoreanlæg efter stk. 1, som ikke er et mobilt offshoreanlæg.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der delvis gennemfører Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EF-Tidende 1989, nr. L 183, s. 1), benævnt rammedirektivet, og Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (EF-tidende 1992, nr. L 348, s. 9), benævnt borehulsdirektivet.

Stk. 5. Faste offshoreanlæg, der er indbyrdes broforbundne, og som har samme rettighedshaver eller ejer anses som ét anlæg.

§ 3. Loven finder anvendelse for offshoreanlæg, der befinder sig på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde.

Stk. 2. Inden for søterritoriet og kontinentalsokkelområdet, herunder bæltter og sunde finder §§ 19–22, 27–29, 31, 33–34, 37, 41–43, § 45 stk. 4–5, §§ 52, 56–57, 59–60, § 61, stk. 1–2 og stk. 4, samt §§ 62 og 64–77 desuden helt eller delvist anvendelse på rørledninger, der anvendes i forbindelse med rørbunden transport af kulbrinter og andre stoffer og materialer mellem offshoreanlæg og anlæg på land eller mellem flere offshoreanlæg.

Stk. 3. Skibe og indretninger, som ikke er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, og hvor personer, der arbejder på et offshoreanlæg, gennem længere tid indkvarteres, er omfattet af § 38, stk. 3.

Stk. 4. For andre end de i stk. 3 nævnte skibe og indretninger, som ikke er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, og som udøver virksomhed i tilknytning til offshoreanlæg, finder bestemmelserne i § 5, stk. 2–3, §§ 7, 8–18, 20–22, 24–26, § 33, stk. 2, §§ 34–35, 37, § 40, stk. 1, §§ 41–43, 46, 48–50, § 52, stk. 1, samt §§ 53–55, 59–62 og 64–77 helt eller delvist anvendelse for de aktiviteter, der udføres herfra samt for det udstyr, der anvendes i den udstrækning aktiviteterne eller udstyret indvirker på sikkerheds- og sundhedsforholdene på tilknyttede offshoreanlæg.

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang rørledninger, jf. stk. 2, og de i stk. 4 nævnte skibe og indretninger skal opfylde de i stk. 2 og 4 nævnte bestemmelser.

§ 4. Ved rettighedshaver forstås i denne lov den virksomhed eller gruppe af virksomheder, som har tilladelse til efterforskning og produktion (indvinding) af kulbrinter i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

Stk. 2. Ved operatør forstås den virksomhed, som på rettighedshaverens vegne udøver efterforskning og produktion af kulbrinter.

Stk. 3. Ved driftsansvarlig virksomhed forstås den virksomhed, der har ansvaret for den daglige drift af et offshoreanlæg.

Stk. 4. Ved entreprenør forstås en virksomhed, der udfører arbejde for en anden virksomhed.

Stk. 5. Ved arbejdsgiver forstås i denne lov den virksomhed, som har instruktionsbeføjelse for ansatte, der udfører arbejde på offshoreanlæg.

Stk. 6. Ved virksomhedsleder forstås enhver person, der i kraft af sin stilling deltager i den almindelige, overordnede ledelse af virksomheden.

Stk. 7. Ved arbejdsleder forstås enhver person, hvis arbejde udelukkende eller i det væsentlige består i på arbejdsgiverens vegne at lede eller føre tilsyn med arbejdet i dennes virksomhed eller en del deraf.

Stk. 8. Ved anlægschef forstås den arbejdsleder, der på den driftsansvarlige virksomheds vegne forestår den daglige drift af et offshoreanlæg.

Kapitel 2

Almindelige pligter

Ansvarsfordeling mellem de enkelte typer af virksomheder

§ 5. Rettighedshaveren skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på et offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, samt nr. 2, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. For offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c, påhviler forpligtelserne efter stk. 1 ejeren af anlægget.

Stk. 3. For kombinationer af de i stk. 1 og 2 nævnte offshoreanlæg påhviler forpligtelserne efter stk. 1 rettighedshaveren og ejeren i fællesskab.

Stk. 4. Ejeren efter stk. 2 skal sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.

§ 6. Rettighedshaveren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at driften af offshoreanlægget foregår i overensstemmelse med denne lov og regler i medfør af loven.

Stk. 2. Rettighedshaveren skal sørge for, at operatøren har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler denne.

Stk. 3. For offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c, påhviler forpligtelserne efter stk. 1 og 2 ejeren af anlægget.

Stk. 4. For kombinationer af de i stk. 1 og 3 nævnte offshoreanlæg påhviler forpligtelserne efter stk. 1 rettighedshaveren og ejeren i fællesskab.

§ 7. Operatøren skal sørge for, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne, specielt til den driftsansvarlige virksomhed i de tilfælde, hvor denne ikke er operatøren selv. Endvidere skal operatøren føre tilsyn med, at disse virksomheder planlægger og udfører arbejdet således, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 8. På bemandede offshoreanlæg skal den driftsansvarlige virksomhed udpege en anlægschef.

Stk. 2. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den driftsansvarlige virksomhed føre tilsyn med, at disse virksomheder planlægger og udfører arbejdet således, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at arbejdet til fremme af sikkerhed og sundhed, der udføres af flere forskellige entreprenører på offshoreanlægget, samordnes og for, at anlægschefen har mulighed for at opfylde de særlige forpligtelser, der påhviler denne.

Stk. 4. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på offshoreanlægget er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt inden anlægget sættes i drift.

Stk. 5. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at udstyr, inden det sættes i drift, opfylder gældende sikkerheds- og sundhedsmæssige krav.

Stk. 6. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at sundhedsmæssige risici i forbindelse med anvendelse af stoffer og materialer er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 9. Den enkelte entreprenør skal sørge for, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den pågældende entreprenør føre tilsyn med, at disse virksomheder planlægger og udfører arbejdet, således at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

Ansvarsfordeling inden for den enkelte virksomhed, der beskæftiger ansatte

§ 10. Arbejdsgiveren skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici forbundet med arbejdet er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sørge for, at der føres effektivt tilsyn med, at de i stk. 1 nævnte risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal gøre de ansatte bekendt med de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der eventuelt er forbundet med deres arbejde samt sikre, at de ansatte får nødvendig oplæring og instruktion i at udføre arbejdet, så risiciene identificeres, vurderes og reduceres så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 4. Hvis forholdene taler herfor, skal arbejdsgiveren sørge for undersøgelser, prøver og besigtigelser, eventuelt ved særligt sagkyndige, for at konstatere om de i stk. 1 nævnte forpligtelser er opfyldt.

Stk. 5. Hvis der er flere arbejdsgivere på samme offshoreanlæg, skal arbejdsgiverne indgå i det samarbejde om forhold, der har betydning for sikkerhed og sundhed. Dette samarbejde skal etableres af den driftsansvarlige virksomhed, jf. § 8, stk. 3.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 om arbejdsgiverens pligter gælder også for virksomhedsledere.

§ 11. Anlægschefen har det øverste sikkerheds- og sundhedsmæssige ansvar på offshoreanlægget og skal sørge for, at anlægget drives i overensstemmelse med gældende krav og at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med aktiviteterne på anlægget er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt. Anlægschefen skal endvidere sørge for, at drift, vedligehold og ændringer af anlægget finder sted i overensstemmelse med det i § 20 nævnte ledelsessystem.

Stk. 2. Bliver anlægschefen bekendt med forhold, som indebærer en risiko for ulykker eller sygdom, skal vedkommende sørge for at fjerne eller nedbringe risikoen.

§ 12. Øvrige arbejdsledere skal hver især medvirke til, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med arbejdet identificeres, vurderes og nedbringes så meget som det er rimeligt praktisk muligt inden for det arbejdsområde, som vedkommende leder. Arbejdslederen skal sørge for, at de foranstaltninger, der træffes for at reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, virker efter deres hensigt.

Stk. 2. Bliver arbejdslederen bekendt med forhold, som indebærer en risiko for ulykker eller sygdom, skal vedkommende sørge for at fjerne eller nedbringe risikoen. Kan risikoen ikke fjernes eller nedbringes ved indgriben på stedet, skal anlægschefen straks gøres bekendt med forholdet.

Stk. 3. Arbejdslederen skaldeltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed, jf. § 46.

§ 13. De ansatte skal deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed, jf. § 46, og medvirke til, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici identificeres, vurderes og nedbringes så meget som det er rimeligt praktisk muligt inden for deres arbejdsområde, herunder at de foranstaltninger, der træffes for at reducere sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, virker efter deres hensigt.

Stk. 2. Bliver de ansatte bekendt med forhold, som indebærer en risiko for ulykker eller sygdom, som de ikke selv kan rette, skal de meddele det til deres arbejdsleder, anlægschefen eller til den ansatte, der repræsenterer dem i sikkerheds- og sundhedsforhold.

Stk. 3. En ansat har ret til at forlade sin arbejdsplads eller et farligt område i tilfælde af en alvorlig og umiddelbar fare, som ikke kan undgås.

Stk. 4. Den ansatte må ikke udsættes for forringelse af sine ansættelsesforhold på grund af, at den ansatte forlader sin arbejdsplads eller et farligt område, jf. stk. 3.

Stk. 5. Ansatte, hvis rettigheder er krænket efter stk. 4, kan tilkendes en godtgørelse.

§ 14. Arbejdsgiveren skal sikre, at en ansat under hensyntagen til sin viden og adgang til arbejdsudstyr selv har mulighed for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at undgå følger af en alvorlig og umiddelbar fare for sin egen eller andres sikkerhed, når det ikke er muligt at kontakte arbejdslederen eller anlægschefen.

Stk. 2. Den ansatte må ikke udsættes for forringelse af sine ansættelsesforhold på grund af, at den ansatte har iværksat foranstaltninger efter stk. 1, medmindre den ansatte i den forbindelse har handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Stk. 3. Ansatte, hvis rettigheder er krænket efter stk. 2, kan tilkendes en godtgørelse.

§ 15. Bestemmelserne i § 13, stk. 3-5 og § 14 finder ikke anvendelse, hvis en kollektiv overenskomst giver en ansat tilsvarende eller bedre rettigheder.

§ 16. Alle ombordværende på et offshoreanlæg skal rette sig efter de procedurer, der gælder for arbejde og ophold på anlægget og skal respektere de foranstaltninger, som er truffet vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

§ 17. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdsgiverens, anlægshofens, øvrige arbejdslederes samt ansattes pligter.

Leverandører m.v.

§ 18. Den, der overdrager eller overlader maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, andet udstyr eller stoffer og materialer til anvendelse på anlægget, skal sørge for, at udstyret, henholdsvis stofferne og materialerne, ved udlevering opfylder gældende lovgivning om indretning samt emballering og mærkning. Endvidere skal han sørge for, at datablade mv. samt anvisninger om anvendelse af udstyret eller stofferne og materialerne samt om udstyrets vedligeholdelse, transport og opstilling følger med ved leveringen og opfylder gældende lovgivning for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Stk. 2. Hvis udstyr fremstilles til brug på et offshoreanlæg efter modtagerens skriftlige, udførlige anvisninger, påhviler pligterne efter stk. 1 modtageren.

Stk. 3. Hvis maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, andet udstyr eller stoffer og materialer leveres til et offshoreanlæg fra en leverandør uden for Den Europæiske Union, påhviler pligterne efter stk. 1 modtageren.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om pligterne efter stk. 1-3, herunder pligten til opfyldelse af særlige danske krav, samt krav til de i stk. 1 nævnte datablade, anvisninger, emballering, mærkning mv.

Kapitel 3

Styring af sikkerhed og sundhed

Ledelsessystem for sikkerhed og sundhed

§ 19. Operatøren skal sørge for, at der for faste offshoreanlæg etableres og vedligeholdes et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der sikrer og dokumenterer, at anlæggets design, bygning, installation, ændring eller demontering er i overensstemmelse med krav fastsat i eller i medfør af denne lov.

Stk. 2. Ledelsessystemet skal være opbygget i henhold til anerkendte normer og standarder for ledelsessystemer eller andre lignende ordninger og skal etableres, før projektering eller demontering af anlægget påbegyndes.

Stk. 3. Operatøren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet følges.

§ 20. Den driftsansvarlige virksomhed skal etablere og vedligeholde et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der sikrer og dokumenterer, at offshoreanlæg, dets tilstand, drift og vedligehold

samt arbejdets udførelse i øvrigt er i overensstemmelse med sikkerheds- og sundhedsmæssige krav fastsat i eller i medfør af denne lov.

Stk. 2. Ledelsessystemet skal være opbygget i henhold til anerkendte normer og standarder for ledelsessystemer eller andre lignende ordninger og skal etableres, før drift af anlægget påbegyndes.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal føre tilsyn med, at ledelsessystemet følges.

§ 21. Uafhængig verifikation af, at anlægget, dele heraf eller dets udstyr opfylder krav fastsat i eller i medfør af denne lov kan delvist træde i stedet for de i §§ 19 og 20 nævnte systemer.

Stk. 2. Verifikationen skal foretages af sagkyndige anerkendt af tilsynsmyndigheden.

§ 22. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af de i §§ 19 og 20 nævnte systemer, herunder om rapporteringsrutiner, audit- og kontrolprocedurer, samt om den i § 21 nævnte verifikationsordning, herunder om, at nærmere fastsatte dele af anlægget skal verificeres efter § 21.

Sikkerheds- og sundhedsredegørelse

§ 23. Operatøren skal sørge for, at der for et fast offshoreanlæg udarbejdes en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der som minimum indeholder:

- 1) Identifikation af de risici, der er forbundet med offshoreanlægget, herunder enhver aktivitet i forbindelse med dette samt dets demontering, og som kan have alvorlige følger for de ansattes sikkerhed og sundhed.
- 2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.
- 3) Påvisning af, at de i nr. 1 nævnte risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt, herunder
 - a) at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget er fastsat, og
 - b) at en effektiv og kontrolleret evakuering af offshoreanlægget kan finde sted i kritiske situationer.
- 4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. §§ 19 og 20, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler i medfør heraf overholdes i både normale og kritiske situationer.

Stk. 2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal udarbejdes i forbindelse med projektering af et fast offshoreanlæg og indeholde de i stk. 1 nævnte oplysninger i det omfang, det er muligt på projekteringstidspunktet.

Stk. 3. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal løbende ajourføres i takt med, at detaljer vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold bliver tilgængelige i forbindelse med projektering, bygning, installation, drift, samt demontering af anlægget.

§ 24. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at der for et mobilt offshoreanlæg udarbejdes en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der som minimum indeholder:

- 1) Identifikation af de risici, der er forbundet med offshoreanlægget, herunder enhver aktivitet i forbindelse med dette, og som kan have alvorlige følger for de ansattes sikkerhed og sundhed.
- 2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.
- 3) Påvisning af, at de i nr. 1 nævnte risici er nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt, herunder
 - a) at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget er fastsat, og
 - b) at en effektiv og kontrolleret evakuering af offshoreanlægget kan finde sted i kritiske situationer.
- 4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. § 20, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler i medfør heraf overholdes i både normale og kritiske situationer.

Stk. 2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal udarbejdes, før offshoreanlægget sættes i drift.

§ 25. Under driften af et offshoreanlæg skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres ved væsentlige ændringer af offshoreanlægget, dets indretning, udstyr eller operationelle forhold.

Stk. 2. Såfremt drift af et fast offshoreanlæg planlægges videreført efter udløbet af dets designlevetid skal det i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen godtgøres, at sikkerhedsmæssige risici hidrørende fra anlæggets bærende konstruktioner i den planlagte driftsperiode er identificerede, vurderede og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Den planlagte driftsperiodes længde skal fremgå af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Stk. 3. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal forefindes på offshoreanlægget og være tilgængelig for anlæggets ledelse, ansatte samt for tilsynsmyndigheden.

§ 26. Transport- og energiministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af de i §§ 23 og 24 nævnte sikkerheds- og sundhedsredegørelser, samt om ajourføring af disse i henhold til § 25, stk. 1.

Godkendelser, tilladelser m.v.

§ 27. Før bygning af et fast offshoreanlæg igangsættes, skal operatøren sørge for at tilsynsmyndighedens godkendelse af anlæggets overordnede design indhentes. Ansøgningen herom skal være ledsaget af den i § 23, stk. 1 nævnte sikkerheds- og sundhedsredegørelse samt overordnede tidsplaner for bygning og installation af offshoreanlægget.

§ 28. Forinden et offshoreanlæg sættes i drift, skal operatøren sørge for, at tilsynsmyndighedens tilladelse hertil indhentes. Ansøgningen herom skal bl.a. indeholde oplysninger om tidspunkt for forventet idriftsættelse og for mobile offshoreanlægs vedkommende om den ønskede varighed af tilladelsen og være ledsaget af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23, stk. 3 og § 24.

Stk. 2. Tilladelsen for mobile offshoreanlæg efter stk. 1 kan forlænges efter ansøgning herom ledsaget af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 24, der bl.a. indeholder oplysning om den ønskede varighed af forlængelsen.

Stk. 3. Tilladelsen efter stk. 1 eller forlængelsen efter stk. 2 kan gives for en periode af højst 5 års varighed.

§ 29. Forinden der foretages ændringer af et offshoreanlæg eller af anlæggets operationelle forhold, som vil have væsentlig betydning for risikoen for større ulykker, skal tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes. Ansøgningen om tilladelse skal ledsages af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 25, stk. 1.

§ 30. Forinden et mobilt offshoreanlæg flyttes fra en position til en anden skal anlæggets operatør informere tilsynsmyndigheden om den nye position.

§ 31. Forinden et fast offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, og § 2, stk. 1, nr. 2, demonteres, skal rettighedshaveren sørge for, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes. Ansøgningen om tilladelse skal ledsages af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23, stk. 1.

Stk. 2. For offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c, påhviler forpligtelsen efter stk. 1 ejeren af anlægget.

§ 32. Efter anmodning herom fra den driftsansvarlige virksomhed kan tilsynsmyndigheden give forhåndstilsagn om driftstilladelse for et mobilt offshoreanlæg, jf. § 28, stk. 1.

Stk. 2. Gyldigheden af forhåndstilsagnet efter stk. 1 er højst 5 år.

Stk. 3. Forudsætningen for, at anmodningen efter stk. 1 imødekommes er, at den driftsansvarlige virksomhed afholder tilsynsmyndighedens udgifter herved i henhold til regler om betaling fastsat efter § 65, stk. 2.

Kapitel 4

Konstruktion, indretning, udstyr, drift og demontering

Risikovurdering

§ 33. Operatøren skal sørge for, ved projektering af et fast offshoreanlæg og ved ændringer heraf, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med anlæggets konstruktion, indretning og udstyr samt alle aktiviteter forbundet med anlægget, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Operatøren skal sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med et mobilt offshoreanlægs konstruktion, indretning og udstyr er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, før det sættes i drift.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal ved projektering af ændringer af et mobilt offshoreanlæg sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med ændringen er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 34. Den driftsansvarlige virksomhed skal i forbindelse med drift af et offshoreanlæg sørge for at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, forbundet med aktiviteterne på offshoreanlægget samt alle aktiviteter forbundet med anlægget, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Den driftsansvarlige virksomhed skal løbende søge at forbedre sikkerheds- og sundhedsniveauet gennem fortsat reduktion af de i stk. 1 nævnte sikkerheds- og sundhedsmæssige risici.

§ 35. Den enkelte arbejdsgiver skal, inden arbejdet påbegyndes, sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med arbejdets udførelse identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 36. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at de sundhedsmæssige risici på anlægget, der ikke er relateret til arbejdets udførelse og indretning af arbejdspladser, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 37. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om risikovurdering og om løbende forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet, jf. § 34, stk. 2.

Konstruktion, indretning og udstyr

§ 38. Ved konstruktion af et fast offshoreanlæg skal indkvarteringen i videst mulig udstrækning adskilles fra hovedaktiviteterne boring og produktion.

Stk. 2. Offshoreanlægget skal med hensyn til brand- og eksplosionsfare inddeles i områder efter faregraden. Anlægget skal konstrueres og anvendes i overensstemmelse med den foretagne områdeinddeling.

Stk. 3. Offshoreanlæggets indkvarteringsforhold skal være afpasset det antal personer, som forventes at opholde sig på anlægget og skal være indrettet således, at de ansatte har mulighed for uforstyrret hvile og restitution med henblik på, at de kan varetage deres arbejdsopgaver på fuld ansvarlig vis.

§ 39. Der skal på permanent bemandede offshoreanlæg indrettes passende behandlingsrum, så syge og tilskadekomne kan få den nødvendige behandling før eventuel ilandbringning til hospital eller lignende.

Stk. 2. Adgangsveje på offshoreanlægget skal være indrettet således, at bårtransport af syge og tilskadekomne til behandlingsrum og evakueringssteder kan ske effektivt.

§ 40. Et offshoreanlæg skal være forsynet med det nødvendige udstyr, der skal være placeret, indrettet og kunne anvendes således, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici efter identifikation og vurdering er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Udstyret skal konstrueres og anvendes i overensstemmelse med områdeinddelingen, jf. § 38, stk. 2.

§ 41. Løbende vedligehold af offshoreanlægget skal ske således, at anlægget samt dets udstyr opfylder sikkerheds- og sundhedsmæssige krav, fastsat i loven eller i regler i medfør heraf.

§ 42. Anerkendte normer og standarder som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, skal følges i forbindelse med de i §§ 38-41 nævnte forhold.

§ 43. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om offshoreanlægs konstruktion, herunder om adskillelse af indkvartering fra boring og produktionsaktiviteter, områdeinddeling af offshoreanlæg, indretning af opholds- og behandlingsrum på offshoreanlæg, adgangsveje og indretning og anvendelse af udstyr.

§ 44. Transport- og energiministeren kan bestemme, at internationale vedtagelser inden for lovens område samt forskrifter fastsat af anerkendte klassifikationselskaber m.v. skal være gældende uanset om de foreligger på dansk.

Beredskab

§ 45. For ethvert offshoreanlæg skal der oprettes et beredskab til imødegåelse af konsekvenserne af uheld og ulykker.

Stk. 2. Forinden et offshoreanlæg tages i brug, skal der udarbejdes en plan for det i stk. 1 nævnte beredskab. Planen skal være samordnet med myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger, jf. § 59, og i videst mulige omfang med beredskabsplaner udarbejdet for øvrige offshoreanlæg.

Stk. 3. Med henblik på at sikre en effektiv rednings- og bekæmpelsesindsats kan tilsynsmyndigheden påbyde ændringer i den i stk. 2 nævnte plan.

Stk. 4. Driftsansvarlige virksomheder, der producerer kulbrinter samt driftsansvarlige virksomheder og øvrige virksomheder, der udøver rørbunden transport af olie eller naturgas mellem to eller flere offshoreanlæg, mellem offshoreanlæg og landbaserede anlæg skal foretage den nødvendige planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre egne offshoreanlæg, rørledninger m.v. samt naturgas- hhv. olieforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler for de i stk. 1 og 2, og stk. 4 nævnte beredskabsforanstaltninger, herunder regler for samordning af det enkelte offshoreanlægs beredskab med myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger og med det nationale beredskab til sikring af samfundets energiforsyning.

Sikkerheds- og sundhedsarbejde

§ 46. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at arbejdet for sikkerhed og sundhed organiseres i samarbejde med de ansatte.

Stk. 2. De ansatte, eller repræsentanter for disse, skal inddrages i forbindelse med planlægning af arbejdets udførelse samt planlægning af ændringer af offshoreanlægget for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, herunder den tilhørende ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. § 25, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal betale udgifterne ved hverv, der varetages af de ansatte i forbindelse med samarbejdet efter stk. 1, herunder udgifter ved den derved forbundne uddannelse.

§ 47. På ethvert permanent bemandet offshoreanlæg skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at personale med fornøden sundhedsmæssig uddannelse og kompetence indgår i bemanningen med henblik på varetagelse af forebyggende og behandlende sundhedsmæssige opgaver.

§ 48. Hvis den driftsansvarlige virksomhed ikke selv råder over den nødvendige sagkundskab til at varetage sikkerheds- og sundhedsarbejdet, skal den driftsansvarlige virksomhed indhente ekstern sagkyndig bistand med henblik på at sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 49. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om det i § 46, stk. 1 nævnte samarbejde, herunder om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med dette samarbejde mod afskedigelse eller anden forringelse af deres ansættelsesforhold, om de i § 46 nævnte forhold, herunder uddannelse samt om sagkyndig bistand efter § 48.

Uddannelse og kompetence

§ 50. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at de ansatte, forinden arbejdet påbegyndes, er tilstrækkeligt uddannet til at varetage opgaverne efter anlæggets beredskabsplan, jf. § 45, stk. 2, samt til at varetage deres egen sikkerhed i en nødsituation.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sørge for, at de ansatte er tilstrækkeligt instruerede, og at de besidder den kompetence, der sikrer, at deres arbejdsfunktioner på offshoreanlægget kan varetages sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, herunder at der foreligger dokumentation for denne kompetence.

Stk. 3. Personer under 18 år må ikke udføre arbejde på offshoreanlæg.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om uddannelsen efter stk. 1, samt om, hvilke kompetencer, der er nødvendige efter stk. 2.

Arbejdstid, hvile- og friperioder

§ 51. Ved arbejdets tilrettelæggelse skal arbejdsgiveren sørge for, at der under hensyn til arbejdsperiodens varighed gives den ansatte rimelige muligheder for hvile- og friperioder, der er afpasset efter de ansattes og arbejdspladsens særlige forhold og med henblik på, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici ved arbejdet kan nedbringes så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om maksimal arbejdstid, pauser i arbejdet, hvile- og friperioder samt natarbejde.

Registrering og anmeldelse m.v.

§ 52. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at den driftsansvarlige virksomhed samt den enkelte arbejdsgiver skal foretage anmeldelse af ulykker samt andre forhold af sikkerheds-

og sundhedsmæssig betydning til tilsynsmyndigheden og registrere forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at læger, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger ved arbejdet, skal underrette tilsynsmyndigheden eller anden myndighed.

Arbejdets udførelse

§ 53. Arbejdsgiveren skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici ved arbejdets udførelse identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, og at grænseværdier fastsat i regler i medfør af loven overholdes.

§ 54. Anerkendte normer og standarder som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning for arbejdets udførelse skal følges.

§ 55. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdets udførelse samt om helbredsundersøgelse af de ansatte før og under ansættelsen, og om arbejdsmedicinske, arbejds-hygieniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene.

Demontering af offshoreanlæg

§ 56. Demontering af et fast offshoreanlæg skal planlægges og udføres på en måde, så de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici ved arbejdet identificeres, vurderes og nedbringes så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 57. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om demontering af faste offshoreanlæg.

Kapitel 5

Udvalg m.v.

Offshoresikkerhedsrådet

§ 58. Transport- og energiministeren nedsætter et Offshoresikkerhedsråd, der skal medvirke ved udarbejdelsen af regler i henhold til denne lov, følge den tekniske og sociale udvikling vedrørende offshoreanlæg samt drøfte øvrige forhold, der er omfattet af loven.

Stk. 2. Forinden, der fastsættes regler i medfør af denne lov, skal der indhentes en udtalelse fra Offshoresikkerhedsrådet.

Stk. 3. Offshoresikkerhedsrådet sammensættes af repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter Energistyrelsen og andre relevante myndigheder, herunder Søfartsstyrelsen, Arbejdstilsynet, Miljøstyrelsen og Statens Luftfartsvesen.

Stk. 4. Transport- og energiministeren bestemmer, hvilke organisationer og myndigheder ud over de i stk. 3 nævnte, der skal være repræsenteret i Offshoresikkerhedsrådet, og fastsætter rådets forretningsorden.

Myndighedernes Beredskabskomité

§ 59. Transport- og energiministeren nedsætter en Beredskabskomité, som har til opgave at koordinere myndighedernes indsats i ulykkessituationer på offshoreanlæg. Beredskabskomiteens medlemmer overvåger de forholdsregler, som de ansvarlige for offshoreanlæg træffer og samordner myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger, jf. § 45, stk. 2.

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter en forretningsorden for Beredskabskomiteen.

Havarikommission

§ 60. Transport- og energiministeren nedsætter en Havarikommission, der har til formål at undersøge større hændelser på offshoreanlæg, der har forårsaget alvorlig personskade eller skader på anlæg.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med anvendelsen af et offshoreanlæg, og kan fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med undersøgelser af de i stk. 1 omfattede forhold.

Stk. 3. Havarikommissionens medlemmer, tilsynsmyndighedens personale, tilkaldte sagkyndige og andre, der medvirker i en undersøgelse, som foretages af Havarikommissionen, er under ansvar efter straffelovens §§ 152 og 152 a-e forpligtet til over for uvedkommende at hemmeligholde, hvad de bliver vidende om i forbindelse med undersøgelsen.

Kapitel 6

Tilsyn m.v.

§ 61. Transport- og energiministeren fører tilsyn med, at denne lov og de regler, der udstedes i medfør af denne lov, overholdes, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Transport- og energiministeren fører ikke tilsyn med forhold omfattet af § 13, stk. 3-5, §§ 14 og 15.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan bemyndige Energistyrelsen og andre statslige myndigheder, betegnet tilsynsmyndigheden, til at udøve beføjelser, der ved loven er tillagt transport- og energiministeren.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan bestemme, at den i stk. 3 nævnte tilsynsmyndigheds opgaver i nærmere bestemt omfang henlægges til private. Tilsynsmyndigheden fører tilsyn med sådanne opgaver.

§ 62. Enhver, der er pålagt pligter efter denne lov, skal efter anmodning give tilsynsmyndigheden Beredskabskomiteen og Havarikommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af deres virksomhed.

Stk. 2. Det påhviler enhver, der er pålagt pligter efter denne lov, at yde tilsynsmyndigheden, Beredskabskomiteen og Havarikommission al fornøden bistand ved deres undersøgelser.

Stk. 3. Hvis der er konkret mistanke om, at en juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder pligten for fysiske personer med tilknytning til den juridiske person til at meddele oplysninger efter stk. 1, samt bistå tilsynsmyndigheden m.fl. efter stk. 2 i det omfang oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden, Beredskabskomiteen og Havarikommissionen har til enhver tid, uden retskendelse mod behørig legitimation, i det omfang det er nødvendigt adgang til alle dele af virksomheden.

§ 63. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden ikke har til opgave at påse overholdelsen af regler, der udstedes i medfør af denne lov, når en tilsvarende forpligtelse er omfattet af en dokumenteret kollektiv overenskomst, hvor aftaleparterne er en landsdækkende arbejdsgiverorganisation eller en enkelt virksomhed inden for offshorebranchen på den ene side og en landsdækkende lønmodtagerorganisation på den anden side.

Stk. 2. Uanset stk. 1 har tilsynsmyndigheden til opgave at påse overholdelsen af reglerne, hvis den faglige aftalepart ikke agter at iværksætte fagretlig behandling for overtrædelse af forpligtelser, som er dækket af en kollektiv overenskomst, jf. stk. 1.

Stk. 3. Uanset stk. 1 har tilsynsmyndigheden til opgave at påse overholdelsen af reglerne i forhold til ansatte, der ikke er dækket af en kollektiv overenskomst.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder ikke for aftaler om retten til at forlade arbejdspladsen eller for aftaler om tilrettelæggelse af arbejdstiden.

§ 64. Tilsynsmyndigheden kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 2. Skønner tilsynsmyndigheden det nødvendigt for at afværge en overhængende, betydelig fare for de ansattes eller andres sikkerhed eller sundhed, kan den påbyde, at faren straks imødegås, herunder at arbejdet standses.

§ 65. Rettighedshaveren, operatøren, den driftsansvarlige virksomhed og andre virksomheder betaler myndighedernes udgifter ved myndighedernes opgaver efter denne lov.

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter regler om betaling af myndighedernes udgifter i henhold til stk. 1.

§ 66. Tilsynsmyndigheden er forpligtet til at modtage korrespondance fra private i elektronisk form, hvis korrespondancen er forsynet med digitalsignatur i henhold til OCES-standard (Offentlige Certifikater til Elektronisk Service), eller i henhold til anden standard, som accepteres af tilsynsmyndigheden.

Kapitel 7

Klageadgang

§ 67. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af transport- og energiministeren efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 2. Afgørelser truffet af en institution under Transport- og Energiministeriet eller anden myndighed, som ministeren i henhold til § 61, stk. 3, har henlagt sine beføjelser efter loven til, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det i stk. 1 nævnte Energiklagenævn. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 3. Klagen skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet inden 4 uger fra tidspunktet, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om

- 1) adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller regler udstedt i henhold til loven, træffes af transport- og energiministeren, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, og
- 2) betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

Stk. 5. Ved afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrugsraadet, af 2 sagkyndige medlemmer, der udpeges af transport- og energiministeren samt af 1 medlem, der repræsenterer arbejdstagerorganisationerne i Offshoresikkerhedsrådet og 1 medlem, der repræsenterer arbejdsgiverorganisationerne i Offshoresikkerhedsrådet. Transport- og energiministeren udpeger de pågældende medlemmer efter indstilling fra de respektive organisationer.

§ 68. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller regler udstedt i henhold til loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Kapitel 8

Straf

(Bestemmelserne i kapitel 8 vil blive ændret hvis Folketinget vedtager forslag til ændring af arbejdsmiljøloven f.s.v. angår skærpelse af straffene for visse overtrædelser der begås af ansatte m.v. (objektivt ansvar)).

§ 69. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der

- 1) overtræder §§ 5-12, § 13, stk. 1-2, § 16, § 18, stk. 1-3, §§ 19-20, 23-25, 27, § 28, stk. 1-2, §§ 29-31, 33-36, § 38, stk. 2 og 3, §§ 39-41, § 45, stk. 1, 2 og 4, § 46, stk. 1 og 3, § 47, § 50, stk. 1 og 2, §§ 53, 56, § 62, stk. 1 og 2, eller § 65 stk. 1,
- 2) lader arbejde udføre i strid med § 50, stk. 3 og § 51, stk. 1, eller leder eller fører tilsyn med sådant arbejde, eller
- 3) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 3, eller § 64.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelserne er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

Stk. 3. Ved straffens udmåling efter stk. 1 og 2 skal det betragtes som en skærpende omstændighed,

- 1) at der ved overtrædelserne er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor,
- 2) at der tidligere er afgivet påbud efter § 64 for det samme eller tilsvarende forhold, eller
- 3) at der ved overtrædelserne er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 4. Det skal betragtes som en særlig skærpende omstændighed, at der for personer under 18 år er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, jf. stk. 3, nr. 1.

Stk. 5. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelse, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillæggsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Stk. 6. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år ved overtrædelse af § 18, stk. 1-3, samt regler udstedt i henhold til § 18, stk. 4.

§ 70. For overtrædelser af § 6, stk. 1 og stk. 2, kan der pålægges rettighedshaveren bødeansvar, selvom overtrædelserne ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 2. For overtrædelser af § 6, stk. 3, kan der pålægges ejeren af offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c, bødeansvar, selvom overtrædelserne ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 3. For overtrædelser af § 7, § 19, stk. 1 og 3, § 33, stk. 1, kan der pålægges operatøren bødeansvar, selvom overtrædelserne ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 4. For overtrædelser af § 8, § 20, stk. 1, § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, § 33, stk. 3, §§ 34, 36, § 50, stk. 1, kan der pålægges den driftsansvarlige virksomhed bødeansvar, selvom overtrædelserne ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 5. For overtrædelser af § 10, stk. 1 og 2, §§ 35 og 53, kan der pålægges den enkelte arbejdsgiver bødeansvar, selvom overtrædelserne ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 6. Det er en betingelse for bødeansvaret i henhold til stk. 1-5, at overtrædelserne kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 71. I regler, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne og manglende efterkommelse af påbud eller forbud i henhold til reglerne. Det kan endvidere fastsættes, at rettighedshaveren, operatøren, den driftsansvarlige virksomhed eller andre arbejdsgivere, der overtræder bestemmelser, påbud eller forbud som anført, kan pålægges bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Det er en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 2. Bødeansvar efter stk. 1, 2. pkt. og § 70 kan ikke pålægges virksomhedsledere, jf. § 10, stk. 6.

§ 72. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 9

Ikrafttræden m.v.

§ 73. Loven træder i kraft den 1. juli 2006. Samtidig ophæves lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg bortset fra § 8, stk. 3, jf. stk. 1 og 2, § 9, stk. 5, jf. stk. 2 og 4, § 12, stk. 2, for så vidt angår påbud for at afværge en overhængende, betydelig fare for forurening af det omgivende miljø, § 13 og § 21, stk. 1, nr. 4, for at undlade at efterkomme et påbud efter § 8, stk. 3, og efter § 12, stk. 2, for så vidt angår påbud for at afværge en overhængende, betydelig fare for forurening af det omgivende miljø.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser fastsat i henhold til denne lov.

§ 74. Lov om arbejdsmiljø finder ikke anvendelse på anlæg omfattet af denne lov.

Stk. 2. Transport og energiministeren kan dog bestemme, at bestemmelser i arbejdsmiljøloven, som vedrører forhold omfattet af denne lov, indtil videre skal finde anvendelse, samt at klage over afgørelser truffet i henhold til denne lov skal indbringes for Energiklagenævnet.

§ 75. Tilladelser og godkendelser, der er omfattet af denne lov og som er meddelt før lovens ikrafttræden, bevarer fortsat deres gyldighed indtil de skal fornys, bortfalder eller udløber. Derefter skal fornyede tilladelser og godkendelser gives i henhold til denne lov.

Stk. 2. Når godkendelse af bemandings- og organisationsplaner samt beredskabsplaner givet før denne lovs ikrafttræden skal fornys, jf. stk. 1, skal de forhold, der fremgår af planen, indarbejdes i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. §§ 23 og 24.

§ 76. Sikkerhedsredegørelser og andre vurderinger af de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold udarbejdet før ikrafttræden af denne lov skal helt eller delvist opfylde kravene til sikkerheds- og sundhedsredegørelser i denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf ved fornyelse af tilladelser og godkendelser, jf. § 74, stk. 1, eller senest til en nærmere fastsat frist efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Kontrolordninger etableret før lovens ikrafttræden skal helt eller delvist opfylde kravene til sikkerheds- og ledelsessystemer i denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf i forbindelse med fornyelse af tilladelser og godkendelser eller senest til en nærmere fastsat frist efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Transport- og Energiministeren fastsætter nærmere regler om de i stk. 1 og 2 nævnte forhold.

§ 77. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Sikkerhed og sundhed offshore er i dag reguleret ved lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg (havanlægsloven). Loven, der stort set er uændret siden vedtagelsen i 1981, har visse retlige mangler. Allerede kort tid efter lovens vedtagelse, blev det konstateret, at loven manglede en række generelle bestemmelser bl.a. om ansvarsforhold. I stedet for en lovændring fandt man det hensigtsmæssigt at indarbejde disse mangler i en såkaldt hovedbekendtgørelse. En lignende model var blevet anvendt i forbindelse med udmøntningen af den daværende nye arbejdsmiljølov. Efter denne model skulle havanlægsloven suppleres med en eller flere hovedbekendtgørelser, udstedt af ministeren, og under hovedbekendtgørelserne skulle tilsynsmyndigheden udstede tekniske forskrifter. Der er siden lovens vedtagelse udstedt en enkelt hovedbekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 711 af 16. november 1987 om sikkerhed m.v. på havanlæg, der indeholder en række generelle bestemmelser for regulering af sikkerhed og sundhed offshore. Foruden denne bekendtgørelse er der udstedt et betydeligt antal mere teknisk betonedede forskrifter.

Reguleringsmodellen efter den eksisterende lov har givet anledning til tvivl om den retlige anerkendelse af begrebet hovedbekendtgørelse, idet den nuværende juridiske opfattelse er, at bekendtgørelser er sideordnede og ikke rangordnede. Der er behov for at der i selve loven indarbejdes generelle bestemmelser om ansvarsforhold m.v.

Ud over at rette op på disse retlige tvivlsspørgsmål er der behov for at tilvejebringe et enkelt, gennemskueligt og brugervenligt regelsæt i nutidige rammer, der omfatter alle dele af sikkerheds- og sundhedsreguleringen offshore.

Den eksisterende lov blev til på baggrund af opbygningen af en helt ny infrastruktur, en ny erhvervssektor på offshoreområdet og en forestående opbygning af et myndighedstilsyn. Forholdene i dag er karakteriseret ved en veletableret erhvervssektor, en udbygget infrastruktur og mere end 20 års erfaring. Med Nordsøaftalen af 29. september 2003 mellem staten og A. P. Møller-Mærsk om forlængelse af eneretsbevillingen må det forventes, at olie- og gasvirksomheden i den danske del af Nordsøen vil fortsætte et godt stykke ind i dette århundrede. Lovforslaget indeholder rammer for reguleringen af en offshoresektor, hvor der fortsat må forventes en vis udbygning af infrastrukturen, men hvor automatisering, effektivisering og vedligeholdelse samt levetidsforlængelse og demontering af anlæg vil komme mere i fokus.

2. Lovforslagets principper

Lovforslaget omfatter dels den fysiske sikkerhed, dvs. sikkerheden ved offshoreanlæggenes konstruktion og dels de ansattes sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdet offshore. Reguleringen omfatter projektering, bygning, installation, drift, vedligeholdelse, ændringer samt demontering af offshoreanlæg, baseret på følgende principper:

- Sikkerhed og sundhed offshore skal afspejle samfundets tekniske og sociale udvikling og skal mindst svare til det niveau, som gælder på land, tilpasset de særlige forhold offshore. Grænserne for hvad, der er sikkerheds- og sundhedsmæssigt acceptabelt er ikke faste, men ændres i takt med samfundets udvikling. At sikkerheds- og sundhedsniveauet offshore mindst skal svare til niveauet på land indebærer, at principperne i arbejdsmiljøloven på en lang række områder afspejles i lovforslaget. Således svarer lovforslagets sundhedsbegreb til det tilsvarende begreb i arbejdsmiljøloven, hvilket indebærer beskyttelse mod arbejdsulykker og erhvervs sygdomme i traditionel forstand, samt beskyttelse mod andre påvirkninger, der kan forringe den fysiske og psykiske sundhed.
- Kontrollen af, om sikkerheds- og sundhedsniveauet er tilfredsstillende, skal først og fremmest udføres af virksomhederne selv. Princippet bygger på forudsætningen om, at de aktører, som gennem deres handlinger udsætter andre for sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, også bør være ansvarlige for, at risicie-

ne elimineres eller reduceres. For at sikre at aktørerne – dvs. virksomhederne – har kontrol med de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i overensstemmelse med lovforslaget eller regler i medfør heraf, skal de etablere et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed. Risiciene skal nedbringes til et niveau, der er ”så lavt som det er rimeligt praktisk muligt”. Udtrykket er en oversættelse af det engelske ”as low as reasonably practicable” og forkortes ALARP. Virksomhederne skal i en såkaldt sikkerheds- og sundhedsredegørelse (SSR) dokumentere, at dette er sket i overensstemmelse med deres ledelsessystem. SSR vil være det centrale dokument i tilsynsmyndighedernes behandling af ansøgninger om tilladelser og godkendelser efter lovforslaget.

ALARP-princippet er et internationalt anerkendt og anvendt princip i offshorebranchen. Det anvendes fortrinsvis af myndighederne i lande med offshoreaktiviteter, hvor sikkerhed og sundhed offshore har høj prioritet. Princippet benyttes også i andre sammenhænge, hvor risikovurdering og -reduktion udgør et væsentlig element. ALARP-princippet svarer helt til arbejdsmiljølovens princip om at sikkerheds- og sundhedsforholdene skal være fuldt forsvarlige under hensyntagen til samfundets tekniske og sociale udvikling, hvori der indgår et proportionalitetsprincip om afvejning af den opnåede risikoreduktion med omkostningerne hertil. Når det foreslås, at ALARP-princippet lægges til grund i lovforslaget frem for det tilsvarende princip på arbejdsmiljøområdet på land, skyldes det hensynet til den væsentlige internationale dimension i den danske offshorebranche. Det har klar sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, at den nationale lovgivning bygger på den internationale offshoreindustri forståelse af begreber og principper.

Operationelt indebærer kravet om at nedbringe risiciene efter ALARP-princippet, at først og fremmest skal alle konkrete krav og anvisninger samt grænseværdier i love og regler ubetinget overholdes. Dernæst skal virksomhederne vurdere, om det er muligt helt at fjerne eller at nedbringe de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici yderligere. Sidstnævnte gælder også i de tilfælde, hvor lovgivningen ikke indeholder konkrete anvisninger eller grænseværdier, men alene brede og funktionelle krav.

- Virksomhedernes administrative byrder skal begrænses, dvs. at de byrder, som myndighederne i medfør af forslaget pålægger virksomhederne, skal udformes og tilrettelægges således, at virksomhedernes administrative byrder ikke er større end, hvad hensynet til sikkerhed og sundhed nødvendiggør. Dette princip harmonerer med regeringens generelle tiltag vedrørende lettelse af virksomhedernes administrative byrder. Erfaringerne fra administrationen af den nuværende lov viser, at procedurer i forbindelse med tilladelser og godkendelser kan forenkles. Derudover vil lettelserne først og fremmest kunne opnås gennem fortsat implementering af de førnævnte principper. Dette vil muliggøre en udvikling af myndighedernes tilsyn til i højere grad end nu at være rettet mod virksomhedernes ledelsessystem, dvs. deres styring og dokumentation af sikkerheds- og sundhedsforholdene offshore.

3. Formål

Lovforslaget, som indeholder nye og mere præcise bestemmelser i forhold til den gældende lov, vil styrke retsgrundlaget med vægt på styring og dokumentation af sikkerhed og sundhed. En moderne, gennemskuelig og brugervenlig lovgivning vil desuden lette procedurerne i det løbende samspil mellem tilsynsmyndigheden og virksomhederne. Lovforslaget retter samtidigt op på eksisterende retlige uklarheder. Målsætningen er, at sikkerheds- og sundhedsniveauet i den danske del af Nordsøen fortsat skal være blandt de højeste i Nordsølandene. Med introduktionen af ALARP-princippet påhviler det virksomhederne at sørge for at nedbringe de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici så meget som det er rimeligt praktisk muligt i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet, i modsætning til den gældende lov, hvor dette påhviler myndighederne gennem regeldannelsen.

4. Væsentlige ændringer i forhold til nuværende lovgivning

En række bestemmelser i hovedbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 711 af 16. november 1987 om sikkerhed m.v. på havanlæg og i bekendtgørelserne nr. 127 af 6. marts 1996 om arbejdets udførelse m.v. på havanlæg og nr. 128 af 6. marts 1996 om indretning af arbejdssteder m.v. på havanlæg er indarbejdet i lovforslaget.

Havanlægsloven fra 1981 er på væsentlige punkter meget generel og indeholder begrænsede, men til gengæld meget brede bemyndigelser til ministeren til at fastsætte nærmere regler om sikkerheds-, sundheds- og

miljøforhold. I sammenligning hermed er lovforslagets bemyndigelser til ministeren mere konkrete og præcise. Bemyndigelser er bl.a. nødvendige for fortsat at kunne sikre gennemførelse af det betydelige antal EU-retlige forpligtigelser, som findes på området.

Lovforslaget regulerer som hidtil sikkerhed og sundhed offshore, hvilket omfatter anlæggenes sikkerhed og stabilitet samt de ansattes sikkerhed og sundhed. Som noget nyt foreslås det, at miljøbestemmelserne tages ud af lovforslaget. Miljøforhold reguleres i havmiljøloven, og en revision af denne lov vil sikre, at der fortsat er en tilfredsstillende regulering af miljøforholdene offshore.

Det foreslås, at begrebet ”havanlæg” ændres til det sprogligt mere nutidige ”offshoreanlæg”, der omfatter såvel faste indvindingsanlæg som f.eks. Gorm og Tyra platformskomplekserne samt mobile anlæg, først og fremmest borerigge. Endvidere anvendes i lovforslaget begrebet ”kulbrinter” i stedet for begrebet ”råstoffer”, som benyttes i den gældende lov. Principielt er ”råstoffer” mere omfattende, men i praksis har efterforsknings- og indvindingsaktiviteterne i undergrunden under havbunden alene drejet sig om kulbrinter i form af olie og naturgas. Lovforslaget omfatter derfor kun sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg, hvorfra der foretages efterforskning og indvinding af kulbrinter og ikke sikkerhed og sundhed på andre former for offshoreanlæg, f.eks. havvindmøller.

Det geografiske gyldighedsområde i den gældende lov omfatter også danske offshoreanlæg, der befinder sig uden for dansk eller anden stats kontinentalsokkelområde. Dertil kommer, at ministeren kan fastsætte regler om, at loven helt eller delvist finder anvendelse på anden stats søterritorium eller kontinentalsokkelområde. Disse bestemmelser har hidtil ikke været anvendt og forventes ikke at skulle anvendes. Det foreslås derfor, at lovens geografiske område alene omfatter offshoreanlæg på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Rørledninger til transport af kulbrinter på kontinentalsoklen eller søterritoriet anses ikke for at være offshore anlæg, men omfattes alligevel af bestemmelserne om beredskab samt de sikkerhedsrelevante bestemmelser i loven. Skulle der i fremtiden opstå behov for at regulere de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold på danske offshoreanlæg i forbindelse med efterforskning eller produktion af kulbrinter i havområder uden for både dansk område og andre staters kontinentalsokkelområde, vil dette ske gennem en ændringslov, der udvider lovens anvendelsesområde til også at omfatte disse offshoreanlæg.

Med hensyn til specialfartøjer, som eksempelvis flydekraner, foreslås det, at disse kun er omfattet af loven for så vidt angår de aktiviteter eller arbejdsprocesser, som fartøjerne udfører i forbindelse med offshoreanlæg og som udgør en sikkerhedsmæssig risiko for personer eller værdier på offshoreanlægget. Dette indebærer, at en flydekran, som skal løfte et modul på plads på et fast offshoreanlæg, kun vil være omfattet for så vidt angår selve kranen samt planlægning og gennemførelse af løfteoperationen, hvorimod resten af flydekranen vil være omfattet af regler for skibe og dermed i forvejen være tilfredsstillende reguleret.

Lovforslaget indeholder bestemmelser om, at virksomhederne både i forbindelse med projektering og drift samt ved demontering af havanlæg etablerer et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed. Et lignende krav findes i den eksisterende lovgivning. Bestemmelsen skal sikre, at kontrollen med de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici finder sted i overensstemmelse med krav i lovgivningen i forbindelse med den enkelte virksomheds planlægning og drift. Et veldokumenteret ledelsessystem for sikkerhed og sundhed er en forudsætning for, at der udøves mindre detailkontrol fra tilsynsmyndighedens side.

Med lovforslaget lægges der ikke op til, at der for eksisterende offshoreanlæg skal ansøges om nye driftstilladelser. Eksisterende installationer vil dog være underlagt lovforslagets generelle bestemmelser, især bestemmelserne om risikovurdering og risikonedbringelse, der skal sikre, at sikkerheds- og sundhedsniveauet løbende forbedres på eksisterende anlæg. Samtidig vil tilsynsmyndigheden skærpe tilsynet med de bærende konstruktioner, når anlæggenes såkaldte »designlevetid« udløber og der er planlagt fortsat drift udover dette tidsrum.

Der foreslås en præcisering af de gældende beredskabsbestemmelser. Beredskabsforpligtigelsen i lovforslaget omfatter som hidtil beredskabet til imødegåelse af hændelser, som brand og eksplosion og rednings-, evakuerings- og terrorberedskab samt et beredskab for visse offshoreanlæg til at sikre forsyningen til samfundet med olie og naturgas i nødsituationer. Disse præciserede bestemmelser er en følge af ændringerne i beredskabsloven og den nationale beredskabsplan. Den gældende lov indeholder tilsvarende, men mere ge-

nerelt formulerede bestemmelser. Lovforslaget bringer offshore virksomhedernes forpligtigelser i forhold til det civile beredskab på linie med forpligtigelserne i naturgas- og elsektoren.

Bemandings- og organisationsplaner vil efter lovforslaget ikke længere være enkeltstående planer, der kræver særskilt godkendelse, men vil indgå som en del af SSR for det enkelte offshoreanlæg. Som konsekvens heraf indeholder lovforslaget ikke, som den gældende lov, bestemmelser om et bemandingsnævn til behandling af klager over administrative afgørelser i bemandingssager.

Koordinationsudvalget vedrørende Havanlæg har udviklet sig fra i sin tid at være et overvejende myndighedskoordineringsforum til at være et 3-parts forum for myndighederne og arbejdsmarkedets parter i lighed med Arbejds miljørådet på land. Navnet foreslås derfor ændret til »Offshoresikkerhedsrådet«, som bedre afspejler udvalgets primære opgaver i forbindelse med regeludstedelse. Koordinationsudvalgets virke ændres i øvrigt ikke som følge af navneændringen.

Bortset fra adgangen til at klage over bemandingssager indeholder den gældende lov ingen særlige bestemmelser om klageadgang. I lovforslaget foreslås dette ændret, således at afgørelser truffet af transport- og energiministeren eller af den myndighed, ministeren delegerer visse af sine beføjelser til, kan påklages til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet har allerede afløst den almindelige administrative rekurs i forhold til de fleste love på energiområdet. En sådan ordning vil i øvrigt svare til den tilsvarende ordning på arbejdsmiljølovens område på land, hvor Arbejds miljø-klagenævnet behandler klager over Arbejdstilsynets afgørelser truffet i henhold til arbejdsmiljøloven.

5. Lovforberedelsen

I medfør af den gældende lov skal Koordinationsudvalget vedrørende Havanlæg udtale sig, inden der fastsættes regler i medfør af loven. I Koordinationsudvalget indgår paritetisk repræsentation af arbejdsmarkedets parter. I forbindelse med udarbejdelse af lovforslaget er det fundet hensigtsmæssigt, at inddrage parterne i udformningen af lovforslaget. Der er således gennemført en række drøftelser mellem Energistyrelsen og repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter, udpeget af parternes repræsentanter i Koordinationsudvalget vedr. Havanlæg. Lovforslaget er efterfølgende blevet drøftet i Koordinationsudvalget vedrørende Havanlæg, og udvalget har på sit møde den 16. september 2005 enstemmigt tiltrådt lovforslaget.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

6.1 Staten

Økonomiske konsekvenser

Statens omkostninger i forbindelse med tilsyn i henhold til den gældende havanlægslov refunderes af de virksomheder, der efterforsker, producerer og gennemfører rørbunden transport af kulbrinter offshore. Denne refusionsordning videreføres i lovforslaget. Lovforslagets gennemførelse vurderes derfor ikke at medføre mer- eller mindreudgifter for staten.

Administrative konsekvenser

Det i lovforslaget indeholdte tilsyn vil, lige som det er tilfældet under den gældende lov, langt overvejende blive udøvet af Energistyrelsen og Søfartsstyrelsen. Lovforslaget forventes ikke at medføre organisatoriske ændringer i de pågældende styrelser.

6.2 Kommuner, amtskommuner og regioner

Lovforslaget berører ikke kommuner, amtskommuner eller de kommende regioner. Forslaget vil derfor ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne, amtskommunerne eller regioner.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Generelt

Det skønnes, at ca. 2000 lønmodtagere er beskæftiget i den danske offshore branche. Lovforslaget berører højst en halv snes virksomheder. Der er tale om store virksomheder, som opererer internationalt.

Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget indeholder ikke nye krav, som ændrer de berørte virksomheders omkostninger, fortjeneste eller omsætning udover de i afsnittet om lettelse af administrative byrder beskrevne.

Hvis trusselsbilledet ændres kan beredskabsbestemmelserne, som er mere præcise i lovforslaget end i den gældende lov, medføre en begrænset omkostningsforøgelse.

Administrative konsekvenser

Det vurderes, at der i forbindelse med virksomhedernes omstilling og tilpasning til det regelsæt, som efterfølgende vil blive udarbejdet, vil være små omstillingsbyrder, idet virksomhederne allerede er bekendt med procedure m.v. fra enkeltområder i den nuværende lovgivning samt fra andre lande, hvor virksomhederne opererer. I øvrigt henvises til afsnittet om lettelse af administrative byrder.

Lettelse af administrative byrder

Lovforslaget indebærer et paradigmaskift for myndighedernes tilsyn. Den gældende lovs detailregulerende regler afløses af et regelsæt, med hovedvægten på en mere systemorienteret regulering. Erhvervslivet vil blive lettet for en række administrative byrder bl.a. fordi antallet af godkendelser, tilladelser og indberetninger reduceres væsentligt.

Den nuværende regulering af offshore sektoren har i 2004-05 været genstand for en vurdering af Byrdekomitéen på Energiområdet. Offshore branchen har fremlagt forslag til en række administrative byrdelettelser. På baggrund af en vurdering af bl.a. disse forslag skønnes det, at lovforslaget kan medføre byrdelettelser svarende til 3,9 mio.kr./år, heraf er i størrelsesordenen 2,7 mio. kr./år en følge af færre ansøgninger tilladelser m.v., mens omkostningslettelser på omkring 1,2 mio.kr./år skyldes, at specialfartøjer ikke længere vil være fuldt ud omfattet af loven. Størrelserne af de anslåede byrdelettelser er behæftet med stor usikkerhed, bl.a. fordi aktivitetsniveauet i branchen varierer. Et højt aktivitetsniveau vil således alt andet lige indebære behov for flere godkendelser og ansøgninger, mens et lavt aktivitetsniveau indebære færre ansøgninger.

:

Byrdelettelse	Besparelses- potentiale
Reduktion i antallet af ansøgninger om tilladelser og godkendelser	2.700.000 kr./år
Ændring af lovens område (specialskibe kun delvis omfattet af loven)	1.200.000 kr./år
I alt	3.900.000 kr./år

Foruden ovenstående skønnede byrdelettelser svarende til knapt 4 mio. kr./år vurderes det, at der er et yderligere byrdelettelsespotentiale på 2-3 mio. kr./år i forbindelse med regelforenkling m.v., som indirekte er relateret til lovforslaget.

Konklusion

På baggrund af ovenstående skema og vurderingerne vedrørende de små omkostninger af lovforslaget for så vidt angår omstillingen til nye administrative forhold, er nettoresultatet, at lovforslaget indeholder et væsentligt potentiale for byrdelettelser.

8. Miljømæssige konsekvenser

Miljøforhold offshore reguleres også gennem havmiljøloven. De bestemmelser, som den gældende havanlægslov indeholder om beredskabsforanstaltninger på havmiljøområdet ikraftholdes af praktiske, administrative grunde. Lovforslaget vurderes derfor ikke at have miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget gennemføres dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EF-Tidende 1989, nr. L 183, s. 1), og Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), (EF-tidende 1992, nr. L 348, s. 9). Derudover har forslaget ingen EU-retlige aspekter.

10. Tilsynsmyndighedens adgang til privat ejendom

Lovforslaget indeholder, ligesom den gældende lov, bestemmelser, som giver tilsynsmyndigheden mulighed for at skaffe sig adgang til privat ejendom uden forudgående retskendelse. Dette indebærer, at tilsynsmyndigheden i forbindelse med udøvelsen af tilsynet med virksomhederne har adgang til den enkelte virksomheds ejendom offshore og virksomhedens administrationslokaler på land. Samme adgang har Beredskabskomiteen og Havarikommissionen. Den uhindrede adgang vil være begrænset til relevante dele af virksomhederne og vil således ikke omfatte eventuelle private dele af virksomhederne.

Tvangsindgreb i henhold til lovforslaget vil følge det almindelige proportionalitetsprincip og den beskyttelse som retssikkerhedsloven i øvrigt giver borgerne. Uanmeldte tilsynsbesøg vil kun blive benyttet i de specielle situationer, hvor forhåndsansøgning ikke er foreneligt med tilsynsbesøgets formål.

11. Høring

Lovforslaget er den 22. september 2005 sendt i høring til følgende:

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, CO-Industri, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Dansk Offshore Center, Denerco Oil, DONG A/S, Energiklagenævnet, Energitilsynet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Farvandsvæsenet, Finansministeriet, Foreningen for Rådgivende Ingeniører, Fællessekretariatet for HNG og Naturgas Midt-Nord, Fælles Fagligt Forbund, Fødevareministeriet, Fødevarestyrelsen, GEUS Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse, Greenpeace Danmark, Håndværksrådet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, It- og telestyrelsen, Justitsministeriet, Konkurrencestyrelsen, Landsorganisationen i Danmark, Miljøministeriet, Ministeriet for Familie og Forbrugertilgængelighed, Ministeriet for videnskab, teknologi og udvikling, Mærsk olie og Gas A/S, Naturgas Fyn, NSOC-D, Rigsrevisionen, Skatteministeriet, Sikkerhedsstyrelsen, Skov- og Naturstyrelsen, Statens Luftfartsvæsen, Statsministeriet, Udenrigsministeriet, WWF, Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stats, kommuner og amtskommuner/regioner	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner/regioner	Nej	Nej

ner/regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	3,96 mio. kr./år plus indirekte lettelser	Små omstillingsomkostninger i forbindelse med overgang til ny lov.
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder bestemmelser, der delvis gennemfører Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EF-Tidende 1989, nr. L 183, s. 1) og Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri EF-tidende 1992, nr. L 348, s. 9).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til Kapitel 1

Til § 1

I modsætning til den gældende lov, indeholder lovforslaget ligesom arbejdsmiljøloven en formålsbeskrivelse. Formålet er tosidigt, dels at fremme et højt sikkerheds- og sundhedsniveau, som afspejler samfundets tekniske og sociale udvikling og dels at skabe rammerne for, at sikkerheds- og sundhedsspørgsmål offshore kan løses af virksomhederne. Sikkerhed omfatter anlægssikkerheden og sikkerheden i forbindelse med arbejde og ophold om bord. Sundhed dækker de samme forhold, som sundhedsbegrebet i arbejdsmiljøloven. Det er i virksomhederne og blandt disses ansatte, at konkret viden og praktiske erfaringer findes. Derfor er det også i virksomhederne, at sikkerheds- og sundhedsproblemerne primært løses. Det forudsættes, at den enkelte virksomhed inddrager virksomhedens ansatte i løsningen af sundheds- og sikkerhedsmæssige spørgsmål i overensstemmelse med gældende bestemmelser, faglige aftaler og traditioner på arbejdsmarkedet.

Til § 2

Definition i stk. 1, nr. 1, litra a, af et offshoreanlæg svarer stort set til definitionen i 1. led i den gældende lovs § 1, idet der i stedet for "råstoffer" anvendes "kulbrinter". Produktion omfatter indvinding fra brønde og efterfølgende behandling af kulbrinter på anlæggene. Det er fundet hensigtsmæssigt i stk. 1, nr.1. litra b. at præcisere, at beboelsesindretninger, som f.eks. floteller, og (ombyggede) borerigge, der fungerer som indkvartering for mandskab på et anlæg, der opfylder betingelserne i stk. 1, nr.1, litra a, også betragtes som et offshoreanlæg. Det følger af § 2 stk. 1, nr. 1, litra a, at loven ikke gælder for mobile offshoreanlæg, når de er under bugsering eller forsejling. Afbrydes sejladsen/bugseringen uden at anlægget udfører efterforsknings- eller indvindingsaktiviteter, vil anlægget fortsat ikke være omfattet af lovforslaget. Det samme er tilfældet mens et offshoreanlæg ligger i havn eller er på værft. I disse tilfælde gælder enten søfartslovgivningen eller arbejdsmiljøloven. De i stk.1, nr. 1, litra c, nævnte platforme og andre indretninger, som anvendes i forbin-

delse med rørbundet transport af kulbrinter eller hjælpestoffer omfatter kompressorer, pumper og såkaldte booster platforme, d.v.s. platforme med udstyr, som tilfører naturgas ekstra tryk med henblik på transport af gassen gennem rørledningen.

Endvidere er det præciseret i stk. 2, at også lagerfaciliteter som tanke for de kulbrinter, som produceres offshore er omfattet af definitionen af et offshoreanlæg.

I den gældende lov er det anført, at loven gælder for skibe, mens der ”fra disse udøves efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed”. Erfaringerne har vist, at denne afgrænsning ikke er hensigtsmæssig. I stk. 2 præciseres det derfor, at skibe, bortset fra boreskibe og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder, ikke er omfattet af definitionen på et offshoreanlæg, jf. dog bestemmelserne i § 3, stk. 3 og 4. De såkaldt flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder benævnes på engelsk, FPSOs, floating production, storage and off-loading units.

I den gældende lov er faste offshoreanlæg defineret gennem en henvisning til undergrundsloven, hvilket kan give anledning til uklarheder. I stk. 3 er mobile anlæg derfor defineret som anlæg, der enten kan sejle ved egen kraft, eller kan bugseres, d.v.s. at de kan flyde. Gruppen af faste offshoreanlæg er således alle andre anlæg, som opfylder definitionen af et offshoreanlæg.

Definitionen i stk.1 omfatter enkelte platforme eller indretninger. I mange tilfælde består faste anlæg af komplekser af broforbundne platforme. Bestemmelsen i stk. 5 fastslår, at sådanne komplekser betragtes som ét offshoreanlæg, forudsat, at de har samme rettighedshaver eller samme ejer. I sjældne tilfælde (Gorm E platformen og det øvrige Gorm kompleks), hvor anlæggene umiddelbart fremstår som ét anlæg, skal disse dog betragtes som to anlæg, fordi der er flere ejere. Ifølge forslaget til § 6, stk. 4, skal der etableres et samarbejde mellem anlæg med forskellige ejere, som sikrer, at sikkerheds- og sundhedsforholdene varetages fuldt tilfredsstillende.

Til § 3

Det foreslås i stk. 1-2, at lovens geografiske anvendelsesområde omfatter dansk søterritorium og kontinentalsokkel, som svarer til det område, hvor Danmark i henhold til folkeretten har eneret til efterforskning og udnyttelse af naturressourcer. Om et konkret offshoreanlæg er indregistreret i Danmark eller et andet land, eller om det er danskejet er således uden betydning.

Den gældende lov indeholder en yderligere bestemmelse, hvorefter også danske offshoreanlæg, der befinder uden for dansk eller anden stats sokkelområde, er omfattet. Bestemmelsen har ikke hidtil været anvendt, og det vurderes, at der ikke er behov for at opretholde den. Skulle der i fremtiden opstå behov for en sådan bestemmelse, gennemføres denne gennem en ændringslov, der udvider lovforslagets anvendelsesområde til også at omfatte disse offshoreanlæg.

Desuden bemyndiger den gældende lov ministeren til at fastsætte regler om, at loven helt eller delvis finder anvendelse på danske offshoreanlæg, som befinder sig på anden stats territorium. Danmarks tiltrædelse af FN's Havretskonvention²⁾ bevirker imidlertid, at denne ikke kan opretholdes, i det konventionen giver kyststaten eksklusiv jurisdiktion, d.v.s. eneret, til at regulere både boringer, installationer og anlæg på kontinentalsoklen. Kyststatens eneret omfatter også reguleringen af anlæggenes sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Danske flytbare offshoreanlæg, der efterforsker eller producerer kulbrinter på anden stats søterritorium eller sokkel, vil således hverken kunne omfattes af lovforslaget eller dansk søfartslovgivning, men alene af kyststatens lovgivning på området.

Rørledninger til transport af kulbrinter og hjælpestoffer på kontinentalsoklen eller søterritoriet anses ikke for offshoreanlæg, men er alligevel efter stk. 2, omfattet af lovforslagets sikkerhedsrelevante bestemmelser samt bestemmelser vedrørende beredskab. Det præciseres, at loven også gælder for rørledninger, der befinder sig i sunde og bæltter.

Offshore transitrørledninger er ikke omfattet af lovforslaget, da disse reguleres i henhold til kontinentalsokkeloven.

Bestemmelsen i stk. 3 skal sikre samme indkvarteringsforhold for mandskab, der arbejder på offshoreanlæg, men som på grund af pladsmangel indkvarteres på et skib eller en anden indretning, som mandskabet, der indkvarteres på offshoreanlægget. Bestemmelsen forudsættes benyttet for ansatte med en fastere tilknytning til det offshoreanlæg, de arbejder på. 'Længere tid' betyder, at en kortvarig indkvartering af mandskab tilknyttet et offshoreanlæg under andre forhold end de, som gælder for indkvartering på faste offshoreanlæg, vil kunne accepteres. Tilsynsmyndigheden vil anse op til 12 uger over en 12 måneders referenceperiode, som en kortere periode. Eventuelle friperioder indregnes ikke. Det er således mandskabets opholdstid på skibet eller indretningen, der er afgørende, ikke selve skibets eller indretningens faktiske anvendelsestid. Kravene til indkvarteringen på offshoreanlæg fremgår i øvrigt af lovforslagets § 38 stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 4 indebærer, at de opgaver, som skibe, omfattet af § 2, stk. 2, udfører i tilknytning til offshoreanlæg, er omfattet af relevante dele af lovforslaget. Bestemmelsen dækker opgaver, som udføres af f.eks. en flydekran. Dette fartøj anvendes som regel i kortere tid ad gangen på dansk sektor og er i princippet fuldt omfattet af den gældende lov. Erfaringerne har imidlertid vist, at dette ikke er hensigtsmæssigt, dels fordi de maritime forhold på fartøjet på tilfredsstillende vis er reguleret efter internationale bestemmelser og flagstatens lovgivning, dels på grund af det tidsmæssigt begrænsede ophold på dansk sokkelområde.

Uanset at sådanne fartøjers konstruktion, maritime udstyr og indretning efter § 2, stk. 2, ikke omfattes af loven, indebærer bestemmelserne i stk. 4, at aktiviteter, der udføres fra denne type fartøjer, som led i efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter samt det udstyr, der anvendes hertil delvist er omfattet af lovforslaget.

For eksempelvis en flydekran betyder det således, at de løft, som kranen udfører, og løfteudstyret vil være helt eller delvist omfattet af lovforslagets bestemmelser for så vidt angår

- pligter for operatører, flydekranens driftsansvarlige virksomhed, m.fl.
- ledelsessystemer
- SSR for den del, som direkte angår samspillet mellem offshoreanlægget og fartøjet
- risikovurdering
- konstruktion, indretning og udstyr
- beredskab
- sikkerheds- og sundhedsarbejde
- uddannelse og kompetence
- arbejdstid, hvile- og friperioder
- anmeldelse af f.eks. ulykker
- arbejdets udførelse.

Endvidere vil lovforslagets bestemmelser om beredskabskomité, havarikommission, tilsyn, straf, ikrafttrædelsesbestemmelser og overgangsbestemmelser også være gældende.

Fartøjerne er ikke omfattet af bestemmelserne om godkendelser og tilladelser i §§ 27-32. Hvis de aktiviteter, som fartøjerne skal udføre, indebærer væsentlige ændringer i risikoen for større ulykker for det tilknyttede offshoreanlæg, skal der indhentes tilladelse efter § 29.

Eksempler på andre sådanne aktiviteter omfattet af § 3 stk. 4 er:

- Udlægning af offshoreanlægs ankre af ankerhåndteringsfartøjer.
- Lastning af kulbrinter fra offshoreanlæg til tankskibe.
- Arbejde udført fra servicefartøjer på brønde forbundet med offshoreanlæg.

Bemyndigelsen i stk. 5 giver ministeren mulighed for at bestemme i hvilket omfang fartøjer og rørledninger skal være omfattet af bestemmelserne i stk. 2 og stk. 4.

Til § 4

Rettighedshaveren i stk. 1 er den gruppe (konsortium) af virksomheder, der i henhold til § 5 i lov om anvendelse af Danmarks undergrund med senere ændringer jf. bekendtgørelse af lov om anvendelse af Dan-

marks undergrund, nr. 526 af 11. juni 2002 (undergrundsloven) har tilladelse til at foretage efterforskning og indvinding af råstoffer (kulbrinter) fra undergrunden.

Operatørbegrebet i stk. 2 anvendes internationalt i forbindelse med olie- og gasefterforsknings- og indvindingsvirksomheden og er den virksomhed, som udøver efterforskning og/eller indvinding på rettighedshaverens vegne. Typisk vil operatøren være et af de selskaber, der indgår i det konsortium, der har rettigheden til efterforskning og indvinding iht. undergrundsloven. Operatørskabet kan skifte i løbet af efterforsknings- og indvindingsforløbet.

I stk. 3 defineres den driftsansvarlige virksomhed som den virksomhed, der har ansvaret for driften af et offshoreanlæg. For faste anlæg vil den driftsansvarlige virksomhed typisk være operatøren, mens det for mobile anlæg typisk vil være den virksomhed, som operatøren har indgået kontrakt med om brug af anlægget. I den gældende lov anvendes begrebet ejer eller bruger. Ejerbegrebet er ikke hensigtsmæssigt at anvende i driftsmæssig sammenhæng, da ejeren normalt – for mobile offshoreanlægs vedkommende – er en virksomhed, som har udlejet anlægget til den driftsansvarlige virksomhed (bareboat charter).

Der kan også være situationer, hvor operatøren har overdraget driften af et fast anlæg til en anden virksomhed – en entreprenør, jf. stk. 4, som så efter lovforslaget vil være den driftsansvarlige virksomhed.

Bestemmelsen i stk. 4 er en præcisering af, at en entreprenør i lovforslagets forstand er en virksomhed, der udfører arbejde for operatøren, den driftsansvarlige virksomhed eller en anden entreprenør. Eksempler på entreprenører er brøndvedligeholdelsesfirmaer, malerfirmaer, cateringfirmaer og andre, der kan foretage vedligehold eller konstruktionsopgaver, herunder specialistfirmaer, der udfører opgaver for operatøren i forbindelse med boringen (brøndlogning, cementering, mudderfirmaer, specielle operationer) og endelig de firmaer, der udfører opgaver for den driftsansvarlige virksomhed, som f.eks. catering- og malerfirmaer.

Definitionen af en arbejdsgiver i stk. 5 er baseret på definitionen i artikel 3 i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, i det følgende benævnt rammedirektivet. Dog er det fundet hensigtsmæssigt at basere definitionen på instruktionsbeføjelsen i stedet for beskæftigelsesforholdet, idet en medarbejder der er ansat hos arbejdsgiver B, men som arbejdsgiver A har instruktionsbeføjelserne for, sidestilles med arbejdsgiver A's øvrige ansatte. Operatøren, den driftsansvarlige virksomhed og entreprenører vil som oftest – men ikke altid – tillige være arbejdsgivere, da de har instruktionsbeføjelser for egne og andre arbejdsgiveres ansatte. Arbejdsgiver A's ansvar omfatter alene de faktiske sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold i forbindelse med arbejdet på offshoreanlægget.

Bestemmelsen i stk. 6, som definerer en virksomhedsleder, svarer til arbejdsmiljølovens begreb. Det drejer sig i første række om direktører, herunder administrerende direktører, men den formelle titel eller lignende er ikke afgørende for, om en person anses som virksomhedsleder. Også bestyrelses-medlemmer anses for at være omfattet af persongruppen af virksomhedsledere m.fl. med samme pligter som arbejdsgivere med hensyn til de bestyrelsesbeslutninger, som har relation til sikkerhed og sundhed.

Tekniske direktører og andre, som i det væsentlige har til opgave at lede eller føre tilsyn med arbejdet frem for mere overordnet ledelse af selve virksomheden, anses som arbejdsledere.

Definitionen i stk. 7 svarer til arbejdsmiljølovens § 24, hvor en arbejdsleder defineres. Afhængigt af de konkrete forhold kan f.eks. en teknisk direktør være arbejdsleder i henhold til ovennævnte definition.

Bestemmelsen i stk. 8 fastslår, at anlæggets chef er arbejdsleder i henhold til definitionen i stk.7 samtidig med, at han varetager den øverste ledelse af anlægget på den driftsansvarlige virksomheds vegne. Han refererer typisk til foresatte i den driftsansvarlige virksomheds organisation på land. Under sig har anlægschefen en række arbejdsledere indenfor forskellige arbejdsområder.

Til kapitel 2

Almindelige pligter

Til § 5

Bestemmelsen i stk. 1 fastslår, at rettighedshaveren har det øverste ansvar for, at ALARP-princippet er gennemført på offshoreanlægget (ALARP-princippet er nærmere beskrevet i afsnit 2 i de almindelige bemærkninger).

Offshoreanlæg, der er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra c, har ikke nødvendigvis en rettighedshaver. Anlæg, der indgår i rørledningstransporten, ejes normalt af virksomheder, der ikke har rettigheder i henhold til undergrundsloven. Et eksempel herpå er Gorm E, som er en pumpestation for transport af olie til land gennem ledningen til Fredericia. Gorm E ejes af DONG Olierør A/S, som i den forbindelse ikke er rettighedshaver. Stk. 2 fastslår, at i sådanne tilfælde påhviler forpligtelsen efter stk. 1 ejeren af anlægget.

Bestemmelsen i stk. 3 regulerer ansvarsforholdet ved kombination af anlæg, hvor der til det ene er knyttet en rettighedshaver og til det andet en ejer, der ikke er rettighedshaver. I eksemplet ovenfor om Gorm-komplekset skal rettighedshaveren og ejeren i fællesskab efter nærmere aftale mellem dem dele ansvaret for sikkerhed og sundhed.

Til § 6

Bestemmelsen i stk. 1 fastslår rettighedshaverens pligt til at sørge for, at der føres tilsyn med, at offshoreanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, litra a og b, samt nr. 2, d.v.s. anlæg, hvorfra der udføres, eller som er direkte knyttet til efterforskning eller produktion af kulbrinter, drives i henhold til lovgivningen.

Da rettighedshaveren beslutter hvilke økonomiske rammer, der skal knyttes til aktiviteterne, har rettighedshaveren også kontrol over de muligheder, operatøren har for at opfylde sine forpligtelser.

Vedr. stk. 3 henvises til bemærkningerne til § 5, stk. 2.

Til § 7

Bestemmelsen pålægger operatøren at sørge for, at entreprenører, der arbejder for denne samt den driftsansvarlige virksomhed, får oplysning om, hvilke sikkerheds- og sundhedsmæssige krav der stilles i medfør af operatørens egne procedurer. Operatøren skal endvidere føre tilsyn med, at entreprenører og den driftsansvarlige virksomhed overholder disse krav og procedurer samt krav i lovgivningen.

Til § 8

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende lovs § 6, stk. 1, hvor der stilles krav om at, der på alle bemandede offshoreanlæg skal være udpeget en chef.

Bestemmelsen i stk. 2, svarer til § 7 for så vidt angår den driftsansvarlige virksomhed.

Bestemmelserne i stk. 3-6 understreger den driftsansvarlige virksomheds ansvar for at sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici ved alle aktiviteter identificeres, vurderes og nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, samt at krav i lovgivningen følges. Dette medfører bl.a. et ansvar for at samordne andre arbejdsgiveres sikkerheds- og sundhedsarbejde. Den driftsansvarlige virksomhed skal også sørge for, at anlæggets chef har de nødvendige beføjelser til at kunne varetage sine pligter, jf. § 11.

Bestemmelserne fastslår endvidere, at den driftsansvarlige virksomhed har ansvaret for at sikre, at anlægget, dets indretning og udstyr samt stoffer og materialer, der anvendes på anlægget, opfylder gældende lovgivning inden det tages i brug. Heri ligger også en kontrolforpligtelse. Dette fritager ikke leverandører m.v. for ansvar for, at udstyr og stoffer og materialer opfylder kravene i kapitel 4.

Til § 9

Bestemmelsen svarer til lovforslagets § 7 for så vidt angår entreprenører.

Til § 10

Bestemmelserne i stk. 1-3 om arbejdsgiverens pligter svarer til arbejdsmiljølovens § 15 og §§ 16-17.

Bestemmelserne i stk. 4 og 5, om arbejdsgiverens pligt til at foretage undersøgelser, prøver og besigtigelser samt at samarbejde om sikkerheds- og sundhedsforhold med andre arbejdsgivere på samme arbejdsplads, svarer til arbejdsmiljølovens §§ 21 og 20. Bestemmelserne svarer endvidere til bestemmelser i bekendtgørelse nr. 711 af 16. november 1987 om sikkerhed m.v. på havanlæg, herefter benævnt sikkerhedsbekendtgørelsen.

Bestemmelsen i stk. 6, som pålægger virksomhedsledere samme forpligtigelse som arbejdsgivere, svarer til arbejdsmiljølovens § 23 og er ny i forhold til offshoreanlæg.

Til § 11

Bestemmelserne i stk. 1-2 fastslår, at anlægschefen har det øverste sikkerheds- og sundhedsmæssige ansvar på offshoreanlægget. Herudover fastlægges anlægschefens ansvarsområde og pligter. Anlægschefens ansvar dækker også forhold, hvor aktiviteter på offshoreanlægget kan påvirke sikkerheds- og sundhedsforholdene på fartøjer inden for anlæggets sikkerhedszone og personer, som befinder sig om bord eller som fra sådanne fartøjer udfører arbejde på offshoreanlægget, f.eks. dykkere.

Til § 12

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til arbejdsmiljølovens § 26, stk. 1, om arbejdslederens pligter, samt til § 9, stk. 1, i sikkerhedsbekendtgørelsen.

Bestemmelsen i stk. 2 om pligten til at fjerne eller nedbringe forhold, som indebærer risiko for ulykker eller sygdom, svarer til arbejdsmiljølovens § 26, stk. 2, og til § 9, stk. 2 i sikkerhedsbekendtgørelsen, idet det dog er fundet hensigtsmæssigt, at anlægschefen som øverste ansvarlige på anlægget underrettes i stedet for arbejdsgiveren.

Bestemmelsen i stk. 3 om arbejdslederens pligt til at deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed svarer til arbejdsmiljølovens § 25.

Til § 13

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 om de ansattes pligter svarer til arbejdsmiljølovens §§ 27 og 28. Stk. 1 svarer endvidere til § 10 i sikkerhedsbekendtgørelsen.

Bestemmelserne i stk. 3-5 om den ansattes ret til at forlade et farligt område ved umiddelbar fare viderefører delvis bestemmelsen i § 23, stk. 2, i den gældende lov, og svarer til arbejdsmiljølovens §§ 17a og 17c.

Hvis en kollektiv overenskomst giver en ansat rettigheder, som svarer til rettighederne i stk. 3, skal spørgsmål, om hvorvidt der er sket krænkelser af en ansats rettigheder efter en kollektiv overenskomst, behandles i det fagretlige system.

I andre tilfælde behandles spørgsmålet ved de almindelige domstole. Et sådant tilfælde, der ikke er omfattet af en dansk kollektiv overenskomst, kan være udenlandske borerigge, som arbejder på dansk søterritorium/kontinentalsokkelområde.

Bestemmelserne gennemfører i øvrigt bestemmelserne i rammedirektivets artikel 8, stk. 4, som tidligere har været gennemført via en almindelig retsgrundsætning, jf. bemærkningerne til lovforslag nr. 172 af 22. februar 2001 om ændring af arbejdsmiljøloven og havanlægsloven.

Til § 14

Bestemmelserne viderefører delvis bestemmelsen i § 23, stk. 2 i den gældende lov og svarer i øvrigt til arbejdsmiljølovens § 17b. Dog er anlægschefen i stk. 1 tillagt den rolle, som arbejdsgiveren og virksomhedslederen har i henhold til arbejdsmiljøloven.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 svarer til bestemmelserne i § 13 stk. 4 og 5, og gennemfører rammedirektivets artikel 8 stk. 5.

Til § 15

Bestemmelsen om at en kollektiv overenskomst kan erstatte bestemmelserne i § 13 stk. 3-5 og § 14, svarer til arbejdsmiljølovens § 17 c og indgår også i den gældende lovs § 23, stk. 2.

Til § 16

Bestemmelsen fastslår, at de procedurer for sikkerhed og sundhed, der er fastsat af den driftsansvarlige virksomhed på et offshoreanlæg skal følges af alle. Dette indebærer, at alle skal rette sig efter anlægschefens anvisninger. Bestemmelsen er analog med arbejdsmiljølovens § 29 og svarer til § 11 i sikkerhedsbekendtgørelsen.

Til § 17

Med denne bemyndigelse sikres det, at bestemmelser i rammedirektivet fortsat kan gennemføres i lovgivningen.

Til § 18

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til relevante dele af arbejdsmiljølovens § 30, stk. 1, og § 34 om leverandørers pligter. I bestemmelsen anvendes begrebet 'udstyr' i stedet for arbejdsmiljølovens begreb »tekniske hjælpemidler«. Udtrykket udstyr svarer til EU-rettens begreb, "udstyr" og »arbejdsudstyr«.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer delvis til arbejdsmiljølovens § 30, stk. 4 og dækker de situationer, hvor modtageren har givet udførlige anvisninger på hvordan udstyret skal udformes. Ifølge lovforslaget er den, som modtager udstyret, ansvarlig efter stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 3 sikrer, at EU-krav overholdes i de tilfælde, hvor leverandørreglerne i EU ikke er gældende.

Transport- og energiministeren bemyndiges i stk. 4 til at udstede regler med nærmere krav til leverandører om brugsanvisninger, afprøvninger, indretning m.v. af udstyr samt om emballage, mærkning m.v. af stoffer og materialer. Reglerne skal primært anvendes til at gennemføre EU-direktiver. Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 35, stk. 1. Det er dog fremhævet, at der kan udarbejdes regler med pligt til at opfylde særlige danske krav. Her sigtes primært til stoffer og materialer, hvor der er særlige danske krav til f.eks. kodenumerering af malerverner og mærkning af epoxy- og isocyanatholdige produkter.

Kravene i § 18 svarer i øvrigt til leverandørers pligter efter § 12 i sikkerhedsbekendtgørelsen.

Til kapitel 3

Styring af sikkerhed og sundhed

Til § 19

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 14, stk. 1 i sikkerhedsbekendtgørelsen idet begrebet 'egenkontrollsystem' er erstattet af 'ledelsessystem', som også kan benævnes styringssystem (engelsk: management system). Betegnelsen ledelsessystem svarer til det, der anvendes i andre Nordsølande med offshore aktiviteter samt på land. Kravet om at der også for demonteringsfasen skal etableres et ledelsessystem er nyt. Demontering kan blive aktuelt for nogle anlæg inden for en overskuelig årrække.

Krav om ledelsessystemer for sikkerhed, men ikke sundhed findes for visse kemiske virksomheder på land (såkaldte 'risikovirksomheder' eller 'Seveso'-virksomheder). I offshorelovgivningen i de øvrige Nordsølande er kravet udvidet til også at omfatte sundhed og således også i lovforslaget.

Vedligeholdelsen af ledelsessystemet vil bl.a. omfatte audit (systematisk gennemgang) af systemet med efterfølgende evaluering af resultatet og om nødvendigt ændringer i systemet.

Forpligtelsen til etablering og vedligehold af ledelsessystemet er tillagt operatøren, hvilket dog ikke fritager rettighedshaveren for sit ansvar i medfør af §§ 5 og 6.

Med anerkendte normer og standarder forstås i stk. 2 primært ISO 9001, ISO 14001 og OHSAS 18001. Andre normer og standarder, der er anerkendt i lande, som Danmark sædvanligvis sammenlignes med, vil dog kunne sidestilles hermed.

Med en anden lignende ordning forstås et system, der ikke nødvendigvis følger en bestemt norm eller standard, men som efter lignende principper sikrer og dokumenterer, at lovgivningen overholdes.

Der er ikke krav om, at systemet skal certificeres. Et system, som ifølge certifikat fra en akkrediteret institution opfylder anerkendte normer og standarder vil af tilsynsmyndigheden anses for at opfylde kravet i stk. 2 og vil i mindre grad, hvis certifikatet vedligeholdes, blive genstand for myndighedernes tilsyn, end tilfældet er for ikke-certificerede systemer.

Hensigten med bestemmelsen i stk. 2 om at ledelsessystemet skal være etableret før projektering m.v. er, at procedurer mv. skal være på plads, før arbejdet påbegyndes og at det skal være klarlagt, hvordan sikkerheds- og sundhedsmæssige risici nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Tilsynsbestemmelsen i stk. 3 svarer til § 14, stk. 5 i sikkerhedsbekendtgørelsen.

Til § 20

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til bestemmelsen om kontrolordninger i § 14, stk. 2, i sikkerhedsbekendtgørelsen og gælder både for faste og mobile offshoreanlæg. Systemet kan i princippet opbygges så det svarer til det i § 21 beskrevne system. I de tilfælde, hvor operatøren stiller krav om, at bestemte procedurer skal følges af den driftsansvarlige virksomhed, skal dette indarbejdes i systemet.

Vedligeholdelsen af ledelsessystemet vil bl.a. omfatte audit (systematisk gennemgang) af systemet med efterfølgende evaluering af resultatet og om nødvendigt ændringer i systemet.

Hvor der i lovgivningen ikke er fastsat specifikationer, skal den driftsansvarlige virksomhed selv fastsætte sådanne i sit ledelsessystem. Dette vil f.eks. være nødvendigt, hvis lovgivningen alene fastsætter funktionskrav, såsom »unødigt påvirkning skal undgås«.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 svarer til § 19, stk. 2 og 3 i lovforslaget, og tilsynsbestemmelsen i stk. 3 svarer til § 14, stk. 5 i sikkerhedsbekendtgørelsen.

Til § 21

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 svarer til bestemmelsen om certifikaters gyldighed i § 14, stk. 3, i sikkerhedsbekendtgørelsen, idet der dog er mulighed for, at andre sagkyndige end klassifikationselskaber kan verificere anlægget og dets udstyr.

Til § 22

Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler om indholdet af ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed. Dette har især betydning for de systemer, der ikke følger anerkendte normer og standarder. Sådanne regler kan f.eks. indeholde bestemmelser om:

- Målsætninger
- Organisation
- Styring af uddannelse og kompetence
- Styring af risici gennem f.eks. virksomhedens fastsættelse af egne kravspecifikationer for sikkerhed og sundhed (egne standarder) for at sikre efterlevelse af lovgivning
- Styring af risici ud fra måling af effekt af sikkerheds- og sundhedsmæssige tiltag
- Dokumentation, herunder rapporteringsrutiner
- Revision (audit) og evaluering
- Opdatering af systemet

Ovennævnte 8 punkter er i dag indført af størstedelen af offshoreindustriens virksomheder i deres ledelsessystemer.

Bestemmelsen bemyndiger endvidere ministeren til at fastsætte nærmere regler for verifikationsordningen herunder krav om, at bestemte, sikkerhedskritiske dele, f.eks. anlæggets bærende konstruktioner, skal verificeres.

Til § 23

Bestemmelserne gennemfører de krav, der stilles i artikel 3 stk. 2 i Rådets direktiv 92/91/EØF, af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri, i de følgende benævnt borehulsdirektivet. Borehulsdirektivet stiller krav om, at der udarbejdes et sikkerheds- og sundhedsdokument, der identificerer og vurderer arbejdets risikofaktorer. Dette dokument benævnes i lovforslaget en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, i det følgende forkortet SSR.

Det er hensigten, at SSR skal være det bærende dokument i offshoreanlægges livscyklus, d.v.s. fra projektering over drift til demontering.

Kravene til SSR svarer stort set til de krav, der stilles i den nuværende lovgivning til sikkerhedsredegørelser og arbejdspladsvurdering (APV). SSR kan derfor godt bestå af 2 sæt dokumenter, et der behandler storulykkesrisici og et, der behandler arbejdsmiljørисici. Det skal dog fremgå, hvorledes den overordnede sammenkædning og dermed prioritering af de to typer risici er foretaget.

SSR skal desuden påvise, at ledelsessystemet sikrer og dokumenterer, at lovgivningsmæssige krav er overholdt under normale forhold og i nødsituationer. SSR skal således beskrive, hvordan ledelsessystemet og dets elementer fungerer, og hvordan det forbliver robust i bl.a. nødsituationer.

SSR skal holdes løbende opdateret. Hvis der foretages ændringer i driften af anlægget, der har væsentlig indflydelse på sikkerhed og sundhed, skal SSR ændres, så den svarer til de nye forhold.

Specielt skal SSR tage højde for operationer i kombination med andre offshoreanlæg. I det omfang SSR ikke allerede gør det fra starten, skal den revideres, senest inden den kombinerede operation påbegyndes.

Bestemmelsen i stk. 1, omfatter faste offshoreanlæg. Operatøren er ansvarlig for udarbejdelsen af SSR.

Bestemmelsen i stk. 2, fastslår, at SSR skal udarbejdes allerede i forbindelse med projekteringen af et fast offshoreanlæg. På dette tidspunkt kendes ikke alle detaljer vedrørende indretning og drift af anlægget, hvorfor det kun vil være de overordnede risici, der behandles på dette tidspunkt.

Bestemmelsen i stk. 3, fastlægger udviklingen i SSR i takt med de forskellige faser i anlæggets livscyklus. SSR er således et 'levende' og styrende dokument. For så vidt angår driftsfasen er det de driftsforhold, der er til stede ved starten af driftsperioden, der skal fremgå af SSR. Forholdene i løbet af driftsperioden er omfattet af § 25. Adskillelsen er begrundet i ændringen af ansvaret. Som oftest vil operatøren og den driftsansvarlige virksomhed på faste anlæg dog være den samme virksomhed.

Til § 24

Stk. 1, omfatter mobile offshoreanlæg, hvor den driftsansvarlige virksomhed er ansvarlig for udarbejdelsen af SSR. Samme indhold som § 23, stk. 1, idet demontering dog ikke indgår.

Bestemmelsen i stk. 2, fastsætter, at SSR skal være færdigudarbejdet før idriftsættelse af anlægget, således at det er fastlagt og dokumenteret hvilke forholdsregler, der skal træffes i forbindelse med driften for at reducere de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici før arbejdet igangsættes.

Til § 25

Stk. 1 fastlægger, at SSR til enhver tid skal afspejle sikkerheds- og sundhedsforholdene på anlægget, herunder de risici, der opstår ved kombineret drift af flere offshoreanlæg. Ved væsentlige ændringer forstås typisk ændringer, der har betydning for risici for store ulykker, samt risici for arbejdsulykker og arbejdsbetingede sygdomme. Formuleringen af bestemmelsen svarer til artikel 3, stk. 2 i borehulsdirektivet.

Af stk. 2 fremgår at selv om der ikke sker ændringer af de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, der begrundes en ændring af SSR efter stk. 1, skal det godtgøres i SSR, at der er foretaget en fornyet risikovurdering af et fast offshoreanlægs bærende konstruktioner, såfremt fortsat drift af anlægget påregnes udover den designlevetid, der oprindeligt var fastsat. I praksis vil dette ikke kræve ekstraordinære forholdsregler, hvis den driftsansvarlige virksomhed gennem det løbende vedligehold har sikret sig, at styrken af de bærende konstruktioner fortsat er i overensstemmelse med de krav, der stilles. Dette skal så fremgå af SSR. Samtidig skal varigheden af den forventede driftsperiode fremgå af SSR.

I stk. 3 fastslås, at SSR kan være tilgængelig både elektronisk og på papir. SSR bør dog forefindes i papirkopi i tilfælde af, at EDB systemet går ned.

Til § 26

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om SSR's indhold, der som minimum skal gennemføre bestemmelserne i borehulsdirektivet. Disse krav vil stort set svare til de, der findes i den nuværende lovgivning.

Endvidere vil der kunne fastsættes regler om, hvad SSR skal indeholde ved kombinerede operationer. Udover opdatering af de enkelte anlæg SSR er det hensigten, at der som minimum skal være en beskrivelse af, hvorledes de involverede anlægs styring af sikkerhed og sundhed samordnes i form af et såkaldt 'bridging document'.

Til § 27

Kravet svarer til § 15 i sikkerhedsbekendtgørelsen om godkendelse af en overordnet beskrivelse af faste offshoreanlæg inden projekteringen. I stedet for 'en fyldestgørende beskrivelse', som det fremgår af sikkerhedsbekendtgørelsen, er det hensigten, at SSR udgør dokumentationen.

Til § 28

Bestemmelsen svarer til § 18 i sikkerhedsbekendtgørelsen, idet det lige som i § 27 er SSR, der udgør den ledsagende dokumentation. Der er således ikke krav om tidsbegrænsning på driftstilladelsen for faste offshoreanlæg, hvorimod dette fortsat vil være tilfældet for mobile offshoreanlæg. Ønskes den i stk. 2 maksimale periode på 5 år ikke udnyttet skal det i ansøgningen angives, for hvor lang tid tilladelsen ønskes. Tilladelsen kan så forlænges, så den samlede gyldighedsperiode bliver op til 5 år. Ønskes tilladelse udover 5 år, skal der ved udløbet af 5-årsperioden indhentes fornyet tilladelse efter stk. 1.

For mobile offshoreanlæg vil der blive lagt vægt på, at SSR anerkendt i andre Nordsølande, evt. med visse modifikationer, kan anses for helt eller delvist at opfylde lovforslagets krav til en SSR, således at unødige administrative byrder ved flytning over sokkelgrænser undgås.

Til § 29

Denne bestemmelse erstatter den nuværende § 21 i sikkerhedsbekendtgørelsen, hvorefter tilsynsmyndighedens tilladelse skal indhentes til enhver ændring "medmindre den pågældende ændring er åbenbart uden sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning". Det er hensigten, at der efter lovforslaget kun skal indhentes tilladelse til ændringer, der har betydning for storulykkesrisici. Ændringer i processtyr, redningsmidler, brandudstyr mv. vil som udgangspunkt kræve en tilladelse fra tilsynsmyndigheden. Også ændringer i operationelle forhold, der har samme indflydelse på sikkerhed og sundhed forudsætter tilsynsmyndighedens tilladelse. Sådanne ændringer kan være ændring i bemanning samt kombineret drift af flere offshoreanlæg. Den i § 25 nævnte opdaterede SSR skal udgøre dokumentationen for ansøgningen om tilladelse.

Til § 30

Af hensyn til tilsynsmyndighedens mulighed for at bevare et komplet overblik over hvor de mobile anlæg befinder sig, skal beliggenheden af mobile offshoreanlæg være kendt for tilsynsmyndigheden. I tilfælde af, at en flytning indebærer en væsentlig ændring af de sikkerhedsmæssige risici og dermed forudsætter tilsynsmyndighedens tilladelse, er en separat meddelelse efter denne bestemmelse selvsagt unødvendig.

Til § 31

Bestemmelsen fastslår, at tilsynsmyndighedens tilladelse skal indhentes før et fast offshoreanlæg demonteres. Der kan være tale om, at sikkerheds- og sundhedsmæssige krav skal tilpasses miljømæssige krav i henhold til anden lovgivning, hvorfor en samordning mellem myndighederne kan være nødvendig. Pligten i stk. 1 til at fjerne et fast offshoreanlæg påhviler rettighedshaveren for anlæg, hvorfra der foretages efterforskning eller indvinding samt for indkvarteringsanlæg. Pligten i stk. 2 påhviler ejeren af offshoreanlæg som pumpestationer m.v., der anvendes i forbindelse med rørbunden kulbrintetransport.

Til § 32

For ejere eller operatøren af mobile offshoreanlæg kan det være hensigtsmæssigt, at sikre sig at bygningen af nye offshoreanlæg eller ændringer i eksisterende anlæg er i overensstemmelse med danske krav, hvis eller når anlægget skal operere på dansk søterritorium eller sokkelområde. Tilsvarende mulighed for forhåndstilsagn findes i den gældende lovgivning. Som i den gældende lovgivning gøres et sådant tilsagn tidsbegrænset.

Af stk. 3 fremgår det, at refusion af myndighedernes omkostninger i forbindelse med forhåndstilsagn skal foretages efter samme regler som refusion af myndighedernes øvrige sagsbehandling, jf. § 65, stk. 2. Dette er en forudsætning for, at tilsynsmyndigheden vil efterkomme anmodningen.

*Til kapitel 4**Offshoreanlægs konstruktion, indretning, udstyr, drift og demontering**Til § 33*

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til arbejdsmiljølovens § 33 om at sikkerheds- og sundhedsforhold i forbindelse med brugen og driften skal medtages allerede i projekt- og konstruktionsfaserne. Ansvar er placeret hos operatøren, hvilket er i overensstemmelse med nuværende praksis. Operatøren skal, gennem udformningen og indretningen af anlægget, søge at nedbringe de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici så meget som det er teknisk muligt og økonomisk rimeligt. Dette gælder både risici for store ulykker og arbejdsmiljømæssige risici. Sidstnævnte gennem placering og indretning af arbejdspladser og indkvartering.

Der skal tages højde for alle aspekter af den fremtidige drift, herunder transport til og fra anlægget. Et anlæg uden ekstra indkvarteringskapacitet kan i perioder være nødt til at skulle basere ekstraordinært vedligehold og ændringsprojekter på daglig indflyvning af personer fra andre anlæg. Disse risici skal indgå i vurderingen.

Udbyder operatøren projekteringen, skal der i udbudsmaterialet tages hensyn til, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici skal nedbringes ved udformning af nye faste anlæg og ændringer af eksisterende anlæg. Dette svarer til bestemmelserne i arbejdsmiljølovens § 33 a.

Der skal ved projekteringen tages rimeligt hensyn til fremtidige behov for udvidelser af anlæggets kapacitet og funktion, som f.eks. større procesudstyr samt plads til yderligere udstyr f.eks. i forbindelse med senere vand- eller gasinjektion i det felt, som anlægget producerer fra. Under hensyn til bl.a. anlæggets designlevetid skal det så vidt muligt tilstræbes at anvende den bedst mulige teknologi.

Ovenstående gælder både ved nye anlæg og ved ændringer af eksisterende anlæg.

Bestemmelsen i stk. 3 fastlægger den driftsansvarlige virksomheds pligter ved projektering af ændringer af et mobilt offshoreanlæg, mens det er i drift på dansk område. Der gælder de samme krav som for faste offshoreanlæg, jf. bemærkningerne til stk. 1.

Til § 34

Bestemmelsen i stk. 1 forpligter den driftsansvarlige virksomhed til at foretage en vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici ved driften af anlægget samt at nedbringe disse så meget som det er rimeligt praktisk muligt. Denne vurdering svarer til arbejdspladsvurderingen på anlægget, jf. bemærkningerne om vurdering af anlægssikkerhedsmæssige risici i bemærkningerne til § 24. Kravet om risikovurdering fremgår i øvrigt af rammedirektivet.

Ved risici i forbindelse med driften forstås de risici, de ansatte er udsat for fra det tidspunkt, de møder i den lufthavn eller udskibningshavn, hvorfra transport til offshoreanlægget finder sted, til de er tilbage igen. Disse risici udgør:

- Risici ved transporten mellem anlægget og land samt mellem offshoreanlæg, hvad enten den sker med helikopter eller skib
- Risici hidrørende fra anlæggets konstruktion
- Risici ved arbejdets udførelse samt ved ophold på anlægget i den arbejdsfri periode
- Risici hidrørende fra samspil mellem flere offshoreanlæg, f.eks. kombinationen af mobile boreplatforme og faste anlæg.

Bestemmelsen i stk. 2 fastslår, at det ikke er tilstrækkeligt kun at foretage en risikovurdering før anlægget sættes i drift, men at denne foretages løbende efter procedurer fastsat i den driftsansvarlige virksomheds ledelsessystem, jf. § 19. For eksempel kan nærvæd hændelser, arbejdsulykker eller arbejdsbetingede lidelser betinge, at der træffes foranstaltninger til nedbringelse af risikoen. Endvidere kan ny viden betinge yderligere tiltag.

Til § 35

Bestemmelsen omfatter de enkelte arbejdsgivers vurdering af de arbejdsopgaver, de hver især er ansvarlige for. Dette kan bl.a. ske gennem arbejdstilladelser, som kan suppleres med andre initiativer. Bestemmelsen fastslår desuden, at foranstaltningerne skal være truffet før arbejdet påbegyndes.

Til § 36

Bestemmelsen er opretholdt fra gældende lovgivning og omfatter forhold som f.eks. hygiejniske forhold, drikke- og brugsvandskvalitet, indeklima i indkvarteringen samt påvirkningen fra tobaksrøg.

Fødevarer sikkerhed er, som det er tilfældet efter den gældende lov ikke omfattet af lovforslaget. Fødevarer sikkerhed er derfor fortsat reguleret efter lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m., med senere ændringer, som gælder på dansk kontinentalsokkelområde. Tilsynet med fødevarer varetages af myndigheder eller institutioner udpeget af fødevarerministeren.

Til § 37

Reglerne kan omfatte krav til vurderingen, f.eks. om brug af kvalitative og kvantitative metoder og hvilke elementer, vurderingen skal indeholde, såsom:

- Identifikation og kortlægning af farer hidrørende fra anlæggets udformning og anvendelse, samt arbejdsmiljøproblemer
- Beskrivelse og vurdering af risici hidrørende fra disse farer og de konstaterede arbejdsmiljøproblemer
- Beskrivelse og vurdering af, hvordan risici reduceres så meget som det er rimeligt praktisk muligt og arbejdsmiljøproblemerne løses
- Inddragelse af sygefravær med henblik på vurdering af, om forhold i anlæggets arbejdsmiljø kan medvirke til sygefraværet
- Prioritering og opstilling af en handlingsplan til nedbringelse af disse risici og løsning af arbejdsmiljøproblemerne
- Retningslinier for opfølgning på handlingsplanen.

Ovenstående elementer svarer til de krav, der er fastsat i arbejdsmiljølovgivningen om arbejdspladsvurdering (APV), jf. arbejdsmiljølovens §§ 15a og 22a.

Endvidere kan der fastsættes regler om, hvordan risici fra øvrige sundhedsmæssige forhold på anlægget imødegås, f.eks. gennem krav til hygiejne, ventilationssystemer, rengøring, kontrolforanstaltninger m.v.

Desuden kan reglerne indeholde krav til skriftlighed, uddannelse m.v. af den, der skal udføre risikovurderingen samt kvalitetssikring.

Endelig kan reglerne fastsætte krav til opdatering af risikovurderingen med henblik på løbende forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet.

Til § 38

Bestemmelsen i stk. 1 reducerer ud fra en generel betragtning den samlede sikkerhedsmæssige risiko på faste offshoreanlæg ved i videst mulig omfang at kræve, at indkvarteringen adskilles fra øvrige - især risikofyldte - aktiviteter på offshoreanlægget. Gennem en præcision af bestemmelsen set i forhold til § 26, stk. 1 i sikkerhedsbekendtgørelsen er formuleringen af bestemmelsen en videreførelse af myndighedernes praksis gennem de senere år.

Bestemmelsen i stk. 2 om fareinddeling af offshoreanlæg svarer til kravene i § 25, stk. 2 i sikkerhedsbekendtgørelsen.

Stk. 3 fastslår, at indkvarteringen skal være tilpasset det antal personer, der forventes at opholde sig på anlægget på samme tid i forbindelse med normal drift og vedligehold. Søvn og hvile er en væsentlig faktor for sikkerheden og sundheden om bord på anlægget. Forstyrrelser kan fremkomme enten ved påvirkning af f.eks. maskinstøj og vibrationer eller ved forstyrrelser forårsaget af, at flere personer skal dele samme rum på samme tid. Udover passende soverum skal indkvarteringen også indeholde passende bade- og toiletforhold, opholdsrum, spiserum, omklædningsrum m.v.

Til § 39

Bestemmelserne svarer til den gældende lovgivning.

Til § 40

Bestemmelserne svarer til § 25 i sikkerhedsbekendtgørelsen. Eksempler på udstyr er redningsudstyr, el-anlæg, løfteanordninger, kommunikationsudstyr, brandslukningsudstyr samt udstyr til overførsel af personel og last.

Til § 41

Bestemmelsen skal sikre, at offshoreanlæg og udstyr på anlæggene gennem passende vedligeholdelse til stadighed lever op til de krav, der er fastsat i lovgivningen. For at opnå dette vil det være nødvendigt at planlægge vedligeholdet på forhånd (planlagt vedligehold) udover at foretage reparationer (uplanlagt vedligehold). Fastlæggelse af procedurerne for vedligehold sker bl.a. under hensyntagen til leverandørernes eventuelle retningslinier samt eventuelle risikovurderinger. Sidstnævnte vil kunne være tilfældet ved vedligehold af rørføringer samt bærende konstruktioner på baggrund af korrosionsmålinger (risk based inspection).

Til § 42

Ved anerkendte normer og standarder forstås primært internationale standarder (EN, ISO, IEC, API, mv.), men også normer og standarder, der kan være specificerede i regler og vejledninger, f.eks. NORSOK (industristandarder for norsk sokkel) eller særlige danske standarder. Endvidere er IMO bestemmelser, som f.eks. MODU-koden, også omfattet.

Til § 43

Bestemmelsen giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om offshoreanlægs konstruktion, indretning og udstyr, herunder regler for hvor mange personer, der må sove i samme rum. Hjemmelsbestemmelsen skal også anvendes til implementering af EU-direktiver.

Til § 44

Efter bestemmelsen kan visse regler være gældende selv om de ikke foreligger på dansk. Der er tale om regler af teknisk karakter, som retter sig mod en mindre kreds af brugere, der må forudsættes at være bekendt med engelsk. Der findes en række standarder om tekniske krav til udstyr, som ikke er oversat til dansk. En lignende bestemmelse findes i søfartslovgivningen. Bestemmelsen omfatter også normer og standarder, der indeholder krav til arbejdets udførelse, f.eks. i forbindelse med olie- og gasbehandlingsprocesser, bore- og brøndoperationer.

Til § 45

Beredskab i henhold til stk. 1 og 2 skal være rettet mod eksplosions-, brand- og rednings- eller evakueringsituationer. Beredskabet har samme sigte, som de tilsvarende bestemmelser i den gældende lovgivning.

Kravet om samordningen af ulykkesberedskabet med myndighedernes beredskabsforanstaltninger indgår i den gældende lovgivning. Formålet med samordningen er at opnå et robust og effektivt samlet beredskab. Bestemmelsen i stk. 3 har samme formål. Af bemærkningerne til forslaget til den gældende lov fremgår, at der med beredskabsbestemmelsen også var tænkt på sabotage og ”tab af meget betydelige økonomiske værdier såvel på selve anlægget som for samfundet” Denne del af beredskabsbestemmelserne har der imidlertid ikke hidtil været behov for at udmønte i bekendtgørelsesform.

Stk. 4 indeholder pålægger de driftsansvarlige virksomheder samme forpligtelser, som gennem elforsyningsloven og naturgasloven er pålagt elproducerende selskaber, samt virksomheder, der transmitterer eller distribuerer el og gas på land. Bestemmelsen skal sammen med bemyndigelsen i stk. 5 gennemføre transport- og energiministerens forpligtelser i henhold til beredskabsloven (lovbekendtgørelse nr. 137 af 1. marts 2004) og den nationale beredskabsplan på offshoreområdet. På nuværende tidspunkt forventes bestemmelsen udnyttet, således at de berørte virksomheder udpeger en sikkerhedskoordinator og gennemfører den nødvendige planlægning. Krav om yderligere fysisk sikring af offshore anlæggene vil kun fremkomme i forbindelse med internationale forpligtelser, hvis trusselbilledet forandres.

Den Internationale Maritime Organisation vedtog i december 2002 den såkaldte internationale kode for sikring af skibe og havne (ISPS-koden, International Ship and Port Facility Security Code). Kodens obligatoriske del er implementeret i dansk lovgivning for havne og skibe. Danmark har lige som de øvrige Nordsølande besluttet ikke at gennemføre koden for offshoreanlæg. Med bestemmelsen i stk. 5 er der hjemmel til at sætte koden i kraft offshore på dansk sokkelområde, hvis trusselbilledet ændres. I givet fald forventes alle Nordsølande, at gennemføre koden i deres lovgivning.

Til § 46

Bestemmelsen i stk. 1 svarer indholdsmæssigt til kravene i rammedirektivet. I modsætning til arbejdsmiljøloven stilles der i lovforslaget ikke specifikke krav til, hvordan samarbejdet skal organiseres. Hensigten hermed er, at udenlandske mobile offshoreanlæg, der organiserer sikkerheds- og sundhedsarbejdet på anden velfungerende måde, fortsat skal kunne anvende denne fremgangsmåde på dansk område.

Bestemmelsen i stk. 2 fastlægger hvad samarbejdet efter stk. 1 som minimum skal omfatte. Bestemmelsen svarer til de nugældende regler på området, hvorefter sikkerhedsgruppen skal deltage i planlægningen af arbejdsområdets sikkerheds- og sundhedsarbejde (§ 9, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 408 af 12. maj 1999 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på faste havanlæg samt § 10, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1102 af 14. december 1992 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på flytbare havanlæg). Det fastlægges specifikt, at samarbejdet også skal omfatte ændringer af SSR, d.v.s. deltagelse i de risikovurderinger, der ligger til grund for ændringerne både for så vidt angår arbejdspladser og anlægssikkerhed. Dette krav er i overensstemmelse med artikel 9 i borehulsdirektivet, som igen refererer til rammedirektivets artikel 11.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til de nugældende regler, hvorefter udgifterne i forbindelse med sikkerhedsrepræsentanternes hverv betales af den driftsansvarlige virksomhed (§ 14, stk. 3 i bekendtgørelse 1102 af 14. december 1992 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på flytbare havanlæg og § 13, stk. 3, i bekendtgørelse 408 af 12. maj 1999 om sikkerheds- og sundhedsarbejde på faste havanlæg).

Til § 47

Bestemmelsen i stk.1 bibeholder den gældende lovgivnings krav om tilstedeværelse af sundhedskyndigt personale på bemandede offshoreanlæg.

Til § 48

Det er hensigten, at reglerne som udgangspunkt skal følge arbejdsmiljølovgivningen på land. Sagkyndige, der har autorisation på land, kan også benyttes på offshoreanlæg.

Til § 49

Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler om sikkerheds- og sundhedsarbejdet. Det er hensigten at basere disse regler på reglerne om sikkerhedsorganisation efter arbejdsmiljøloven, modificeret med hensynet til de særlige forhold på offshoreanlæg, hvor ikke alle ansatte er på anlægget samtidig i længere tid af gangen. De gældende regler for sikkerheds- og sundhedsarbejdet offshore kan videreføres i stort set uændret form. Der skal i reglerne være mulighed for, at sikkerheds- og sundhedsarbejdet kan varetages på en anden måde, forudsat at der opnås samme grad af medvirken fra de ansatte. Dette vil med fordel især kunne anvendes på mobile offshoreanlæg, der arbejder kort tid i dansk sektor.

Det foreslås endvidere, at ministeren kan fastsætte regler om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med samarbejdet om sikkerhed og sundhed. Det er hensigten, at disse regler skal svare til reglerne i arbejdsmiljølovens § 10, stk. 2 og 3, og § 11.

Endvidere indeholder forslaget hjemmel til at fastsætte regler om uddannelse af de ansatte, der varetager hverv i forbindelse med sikkerheds- og sundhedsarbejdet.

Bestemmelsen giver endvidere ministeren hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om sundhedskyndigt personale og muligheden for at syge og tilskadekomne kan gives den fornødne behandling, inden de eventuelt efterfølgende bringes i land til viderebehandling. Det er hensigten, at reglerne skal omfatte krav til den sundhedskyndige svarende til den nugældende bekendtgørelse om sundhedskyndigt personale (bekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 1990 om sundhedskyndigt personale på havanlæg), således at der kan stilles krav til den sundhedskyndiges uddannelse og kvalifikationer afhængigt af de bemandede anlægs størrelse og, for mobile anlægs vedkommende, varigheden af opholdet på dansk kontinentalsokkelområde. Kravene baseres på en vurdering af mulighederne for at kunne få fornøden behandling i tilfælde af sygdom og personskader. Kravene skal baseres på en individuel risiko og vil afhænge af arbejdets farlighed og muligheden for at få hjælp fra nærliggende anlæg. Således vil der i visse tilfælde kunne kræves en uddannelse og kompetence svarende til en dansk sygeplejerske med jævnlig genopfriskning af skadestueerfaring, mens en uddannelse svarende til den maritime sundhedsuddannelse for officerer i handelsflåden, vil være tilstrækkelig i andre tilfælde.

Der vil i denne sammenhæng kunne fastsættes regler om beholdning af lægemidler og medicinsk udstyr samt indretning af behandlingsrum.

Til § 50

Det er nødvendigt, at de personer, der indgår i beredskabet har den fornødne uddannelse. Desuden skal hver enkelt, der opholder sig offshore, gennemgå et kursus i bl.a. brandbekæmpelse, søredning og førstehjælp med henblik på at kunne tage vare på sig selv i en nødsituation. Bestemmelsen i stk. 1 svarer til gældende lovgivning. Der pågår for tiden et samarbejde mellem tilsynsmyndighederne i Nordsølandene med henblik på at harmonisere kravene til offshore sikkerhedsuddannelserne. Dette kan medføre behov for at ændre kravene til de danske sikkerhedsuddannelser. Inden eventuelle nye krav iværksættes, vil de blive forelagt offshoresikkerhedsrådet jf. § 58.

Kravet i stk. 2 medvirker til at nedbringe de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med arbejdet. Faglig kompetence hænger nøje sammen med mulighederne for at kunne vurdere risici. Ved kompetence forstås en kombination af uddannelse og praktisk erfaring.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til den nuværende praksis, hvorefter personer under 18 år ikke beskæftiges på offshoreanlæg.

Bestemmelsen i stk. 4 bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om de ansattes sikkerhedsuddannelse, herunder til de skoler og andre uddannelsessteder, som udbyder offshore sikkerhedskurser. Endvidere bemyndiges ministeren til at fastsætte krav om uddannelse på andre områder, herunder brøndkontrolkurser, sygeplejerskeuddannelse for offshore medic, kranføreruddannelse og gaffeltruckføreruddannelse. Der kan også stilles krav til uddannelse af personer, der arbejder med strækstrøm. De angivne eksempler svarer til kravene i den nuværende lovgivning.

Til § 51

Bestemmelserne om regulering af arbejdstid m.v. har baggrund i Rådets direktiv 2000/34/EF om ændring af Rådets direktiv 93/104/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdstiden. Direktivet indeholder bl.a. regler, der specielt regulerer arbejdstid, pauser, ferier m.m. i offshoresektoren.

Direktivets regler er minimumsregler, hvor udgangspunktet er sikring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Dette gælder både ved fastsættelse af arbejdstidsregler i medfør af overenskomst, ved lovgivning og ved individuel aftale.

Tilrettelæggelsen af arbejdstiden m.v. forhandles i Danmark i vid udstrækning traditionelt mellem arbejdsmarkedets parter.

Bl.a. med henblik på fortsat at kunne gennemføre EU-rettens arbejdstidsbestemmelser indeholder stk. 2 bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om arbejdstid m.v. Tilsvarende bemyndigelse har ministeren efter gældende lov. Direktivets regler er gennemført med bekendtgørelse nr. 630 af 1. juli 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdstiden på havanlæg.

Til § 52

Det er med bestemmelsen i stk.1 hensigten, at der udstedes regler om registrering og anmeldelse af ulykker, nærvæd hændelser og alvorligere skader på offshoreanlægget samt registrering af øvelser, afvigelse fra hviletidsregler, m.v., svarende til de nuværende regler herom. Det er hensigten, at omfanget af registrering og anmeldelser ikke skal overstige det nuværende niveau efter de gældende regler.

Bestemmelsen i stk. 2 giver hjemmel til at fastsætte regler om lægers underretning af tilsynsmyndigheden eller anden myndighed om personskader samt formodede eller konstaterede arbejdsbetingede lidelser. Denne underretning gælder også påvirkninger, som f.eks. kontakt med kemikalier, selv om der ikke er konstateret personskade eller sygdom. Et eksempel herpå er en person, der har været udsat for påvirkning af kemikalier og bliver indlagt på hospital i land til observation for eventuelle senere skader som følge af påvirkningen. Hospitalet skal i dette tilfælde underrette tilsynsmyndigheden eller anden myndighed herom.

Til § 53

Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovgivningen på land. Heri er det fastsat, at unødige påvirkninger fra stoffer og materialer, fysiske belastninger, støj og vibrationer samt psykiske belastninger skal undgås, samt at fastsatte grænseværdier skal overholdes, f.eks. for stoffer og materialer og støj. Dette skal opnås ud fra en styring af sikkerhed og sundhed, jf. principperne i kapitel 3. Med kravet om overholdelse af fastsatte grænseværdier, er der sat en øvre grænse for de risici, der kan accepteres.

Til § 54

Eksempler på anerkendte normer og standarder er internationale standarder (EN, ISO, IEC, API, mv.), men kan også være normer og standarder, der er specificerede i industristandarder, f.eks. NORSOK (industristandarder for norsk sokkel).

Til § 55

Det er hensigten, at der fastsættes regler vedrørende arbejdets udførelse svarende til kravene i den gældende lovgivning (sikkerhedsbekendtgørelsen samt bekendtgørelse nr. 127 af 6. marts 1996 om arbejdets udførelse på havanlæg) og arbejdsmiljøloven, bl.a. til gennemførelse af en række særdirektiver under rammedirektivet. Endvidere kan der, lige som det er tilfældet i henhold til den gældende lov, fastsættes regler om

helbredsundersøgelser. Offshoreanlæg er omfattet af helbredsloven (lov nr. 286 af 24. april 1996 om brug af helbredsoplysninger m.v. på arbejdsmarkedet). Fastsættes der regler for offshoreanlæg efter forslaget § 55 træder disse i stedet for bestemmelserne i helbredsloven, jf. dennes § 1, stk. 2.

Endelig kan der fastsættes regler om arbejdsmedicinske, arbejds-hygieniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene. Disse vil svare til de nuværende regler under arbejdsmiljøloven.

Til § 56

Bestemmelsen 2 fastsætter rammerne for udførelse af arbejde ved demontering af faste offshoreanlæg. Krav om fjernelse og sikring af brønde fastsættes i henhold til undergrundsloven. Krav om beskyttelse af havmiljøet ved fjernelse fastsættes i medfør af havmiljøloven og undergrundsloven.

Til § 57

Bestemmelsen giver ministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om arbejdet i forbindelse med demontering af faste offshoreanlæg, fordi risiciene for sikkerhed og sundhed i forbindelse med nedtagning og fjernelse kan afvige fra risiciene ved etablering og drift.

Til kapitel 5

Udvalg m.v.

Til § 58

Offshoresikkerhedsrådet, svarer til Koordinationsudvalget vedrørende havanlæg, der er nedsat efter den gældende lovs § 10. Den gældende lov indeholder først og fremmest bestemmelser om koordination mellem myndighederne, hvilket var relevant ved lovens ikrafttræden i 1981. I dag finder denne koordinering primært sted bilateralt myndighederne imellem. Samarbejdet i Koordinationsudvalget foregår i dag mere som et 3-parts samarbejde d.v.s. et samarbejde mellem repræsentanter fra arbejdstagerorganisationer, arbejdsgiverorganisationer og myndigheder. Denne arbejds måde vil blive videreført i Offshoresikkerhedsrådets arbejde.

Offshoresikkerhedsrådet skal ligesom hidtil høres, forinden der udstedes regler i medfør af loven. Der er under den gældende lov etableret en praksis, hvorefter forslag til nye regler drøftes i en arbejdsgruppe under udvalget. Denne praksis vil blive videreført i Offshoresikkerhedsrådet. Manglende høring af rådet vil efter omstændighederne kunne udgøre en tilblivelsesmangel.

Med bestemmelsen i stk. 3 lægges der op til begrænsning i antallet af myndigheder, som skal være repræsenteret i Offshoresikkerhedsrådet. Myndighedssidens faste repræsentation begrænses til de myndigheder, der i større omfang har selvstændig jurisdiktion på offshoreanlæg. Foruden Energistyrelsen drejer det sig først og fremmest om Søfartsstyrelsen, Statens Luftfartsvæsen, Miljøstyrelsen. Desuden foreslås det, at Arbejdstilsynet, bl.a. af hensyn til en ensartet gennemførelse på land og offshore af EU-direktiver på sikkerheds- og sundhedsområdet, deltager.

Stk. 4 indeholder en bemyndigelse til transport- og energiministeren til at fastsætte nærmere regler om rådets organisation og kompetencer i en forretningsorden. Dette svarer til bestemmelserne i den gældende lov.

Til § 59

Myndighedernes Beredskabskomite, svarer til den nuværende Aktionskomité, i henhold til den gældende lovs § 8, stk. 4. Det er af væsentligt betydning at opretholde en komité, der skal koordinere myndighedernes indsats i tilfælde af større ulykker offshore. Den type ulykker vil kunne indebære risiko for forurening af havet, f.eks. ved et ukontrolleret olieudslip. Beredskabskomiteen vil derfor lige som den nuværende aktionskomité også omfatte repræsentanter for miljømyndighederne og vil også koordinere det statslige miljøberedskab med henblik på at bringe et ukontrolleret udslip af olie eller gas til ophør og bekæmpe olieforurening på havet forårsaget af efterforskning eller produktion af olie og gas offshore.

Til § 60

Bestemmelsen i stk. 1 viderefører den gældende lovs bestemmelser i § 15, stk. 1, om oprettelse af en Havarikommission. Den nuværende lov indeholder imidlertid meget detaljerede bestemmelser vedrørende Havarikommissionens virke.

Det foreslås i stk. 2, at Havarikommissionen skal involveres ved ulykkesituationer vedrørende anlæggets konstruktion eller udstyr, der har forårsaget alvorlige skader på mennesker eller anlæg. Det er i modsætning til bestemmelserne i den nuværende lov ikke hensigten, at Havarikommissionen skal involveres i enkeltstående arbejdsulykker af begrænset omfang.

I henhold til stk. 2 kan ministeren pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af begivenheder, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med anvendelsen af et offshoreanlæg, f.eks. i forbindelse med alvorlige ”nærved hændelser”. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at alle personer, der medvirker i Havarikommissionens undersøgelser, og derved er vedkommende i forhold til undersøgelsen, er underkastet tavshedspligt. Bestemmelsen har karakter af en speciel tavshedspligt, der indebærer, at der ikke er adgang til aktindsigt i Havarikommissionens materiale, jf. lov om offentlighed i forvaltningen.

Baggrunden for den specielle tavshedspligt er, at materialet, som Havarikommissionen skal benytte i forbindelse med undersøgelsen, ofte er af kompliceret teknisk karakter, og derfor ikke skal gøres til genstand for drøftelse i offentligheden uden for den sammenhæng, som Havarikommissionens undersøgelsesrapport eller redegørelse repræsenterer.

Det er endvidere af stor betydning for undersøgelserne, at Havarikommissionen får uhindret adgang til alle data (udsagn, oplysninger og lign.), samt at de virksomheder eller enkeltpersoner, der skal udlevere disse data, ikke behøver at overveje form og indhold ved udleveringen af disse data, da oplysningerne ikke vil være offentligt tilgængelige.

Som ”vedkommende” i forbindelse med en undersøgelse betegnes i almindelighed Havarikommissionens medlemmer og de af Havarikommissionen tilkaldte sagkyndige.

Til kapitel 6

Tilsyn m.v.

Til § 61

Som i den gældende lov foreslås det i stk. 1, at transport- og energiministeren fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov og de forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den gældende lov. Ligesom Arbejdstilsynet ikke fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelsen om de ansattes ret til at forlade arbejdsstedet i nærmere angivne situationer, jf. § 72, 6) i arbejdsmiljøloven, skal Energistyrelsen ikke føre tilsyn hermed på offshoreanlæggene. En eventuel klage over fortolkningen af disse regler afgøres i det fagretslige system eller ved domstolene, hvis der ikke foreligger en kollektiv overenskomst.

Transport- og energiministeren kan efter bestemmelserne i stk. 3 delegere tilsynsopgaverne til Energistyrelsen og andre statslige myndigheder. Disse myndigheder benævnes samlet tilsynsmyndigheden. Det er som hidtil hensigten, at Energistyrelsen og Søfartsstyrelsen varetager langt den overvejende del af tilsynet efter lovforslaget, men bestemmelsen giver mulighed for at andre statslige myndigheder kan varetage ministerens beføjelser. Andre statslige myndigheder har i medfør af deres respektive love selvstændige tilsynsopgaver på offshoreanlæg. Det drejer sig om Miljøstyrelsen, Statens Luftfartsvæsen og Fødevarestyrelsen, herunder fødevareregion Esbjerg.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til arbejdsmiljølovens § 74, stk. 1, ifølge hvilken Arbejdstilsynets opgaver i et nærmere angivet omfang kan henlægges til anden offentlig myndighed eller privat institution.

Til § 62

I det almindelige løbende myndighedstilsyn vil kontakten og informationen som hidtil foregå gennem virksomheden og virksomhedens sikkerhedsrepræsentanter. Tilsynsmyndigheden, medlemmer af Beredskabskomiteen og Havarikommissionen kan endvidere indhente oplysninger fra de ansatte i det omfang, dette er nødvendigt for deres arbejde. Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende lovs § 13, stk. 1 og til § 76, stk. 1 i arbejdsmiljøloven.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til gældende lov og fastslår, at enhver, der er pålagt pligter efter lovforslaget samt enhver, der handler på disses vegne har pligt til at yde tilsynsmyndigheden, Beredskabskomiteen og Havarikommissionen den fornødne bistand i forbindelse med deres undersøgelser, dog inden for grænserne af retssikkerhedsloven, jf. bemærkningerne til stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 3 vedrører de forhold, der er omfattet af § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (selvinkriminering) og svarer til § 76, stk. 2, i arbejdsmiljøloven.

Bestemmelserne i stk. 1-3 dækker også de situationer, hvor tilsynsmyndigheden har behov for at få verificeret oplysninger, som en virksomhed har afgivet, enten som stikprøvekontrol eller fordi tilsynsmyndigheden har en formodning om, at oplysningerne er forkerte. Der kan f.eks. være tale om resultaterne af en undersøgelse, som virksomheden har fået udført af en ekstern part, og som virksomheden nægter at udlevere. Der vil ikke kunne kræves oplysninger fra privatpersoner efter bestemmelsen. Oplysninger i henhold til stk. 1 omfatter kun oplysninger, som de ansatte i forvejen er i besiddelse af. Tilsynsmyndigheden kan således ikke pålægge andre end den ansvarlige for virksomheden at tilvejebringe nye oplysninger, herunder foretage udgiftskrævende undersøgelser.

Bestemmelsen i stk. 4 giver uden forudgående retskendelse tilsynsmyndigheden, Beredskabskomiteen og Havarikommissionen adgang til alle dele af virksomheden i det omfang det er påkrævet, for at de kan varetage deres hverv. Bestemmelsen svarer til gældende lov. Der sigtes især til adgangen til at foretage inspektion på anlæg omfattet af loven. Adgangen til virksomheden omfatter dog også adgang til administrationslokaler på land med undtagelse af private dele af bygningerne.

Selvom bestemmelsen giver myndighederne nævnt i stk. 4 hjemmel til at foretage tvangsindgreb, skal det almindelige proportionalitetsprincip, som nu er fastsat i retssikkerhedsloven ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt, følges, således at indgrebet alene foretages, hvis det er nødvendigt.

Til § 63

Bestemmelsen i stk. 1 er ny og giver mulighed for, inden for lovens rammer, at begrænse tilsynsmyndighedens beføjelse til at påse overholdelse af reglerne. Det svarer til arbejdsmiljølovens § 72b med de justeringer, som følger af praksis ved indgåelse af overenskomster på offshoreområdet.

Kollektive overenskomster om sikkerheds- og sundhedsforhold får den virkning, at tilsynsmyndigheden ikke længere har til opgave at påse overholdelse af reglerne. Parterne får derved beføjelser til selv at behandle tvister inden for overenskomstens område.

Er der indgået en kollektiv overenskomst, vil tilsynsmyndigheden henvise en eventuel klage til aftaleparten, og tvister vil således skulle behandles i det fagretlige system. Det medfører bl.a., at konkrete overtrædelser af lovforslaget på overenskomstområdet behandles i det fagretlige system, hvor den faglige organisation fører sagen.

For at opnå den retsvirkning, der er angivet i loven, skal den kollektive overenskomst indeholde en forpligtigelse svarende til bestemmelsen i lovforslaget. Det er hensigten, at niveauet for sikkerhed og sundhed fastsættes i lovgivningen, f.eks. som funktionskrav. Det skal dokumenteres, at forpligtigelsen fastsat i den kollektive overenskomst opfylder kravene i lovforslaget eller til regler udstedt i medfør heraf. Der er ikke noget til hinder for, at der aftales bedre sikkerheds- og sundhedsforhold. En kollektiv overenskomst kan både være en del af de almindelige lønoverenskomster på det pågældende område og en særskilt kollektiv overenskomst. Bemyndigelsen overvejes bl.a. udmøntet for velfærdsforanstaltninger som f.eks. indkvarteringsforhold.

Parterne skal kunne dokumentere over for tilsynsmyndigheden, f.eks. i forbindelse med tilsyn eller ansøgning om godkendelser, at der er indgået en kollektiv overenskomst, der dækker det pågældende område.

Der er områder inden for lovforslaget, hvor det ikke vil være hensigtsmæssigt at benytte aftalemodellen. Således tænkes bemyndigelsen ikke anvendt på områder, som forudsætter en særlig faglig viden af mere teknisk karakter, som tilsynsmyndigheden er i besiddelse af.

Såfremt den faglige aftalepart ikke agter at rejse en sag om manglende overholdelse af aftalte regler, indebærer bestemmelsen i stk. 2, at tilsynsmyndighedens sædvanlige beføjelser til at påse overholdelsen af reglerne genindtræder. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte får den tilstrækkelige beskyttelse. Det gælder i forhold til alle overenskomstdækkede ansatte, uanset organisationstilhørsforhold.

Bestemmelsen i stk. 3 fastsætter, at tilsynsmyndigheden har til opgave at påse overholdelse af reglerne i forhold til ansatte, som ikke er dækket af kollektiv overenskomst, dvs. ansatte, der arbejder uden for det overenskomstdækkede område.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til arbejdsmiljølovens § 72b, stk. 5, som undtager særlige områder i arbejdsmiljøloven for bestemmelsen om at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om at Arbejdstilsynet ikke har til opgave at påse overholdelse af regler, som udstedes i medfør af arbejdsmiljøloven.

Til § 64

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 12 stk. 1 om tilsynsmyndighedens beføjelse til at give påbud i den gældende lov.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 12 stk. 2. Ligesom det er tilfældet for virksomheder på land, kan myndighederne i tilfælde af overhængende, betydelig fare for de ansattes eller andres sikkerhed m.v. bl.a. påbyde, at arbejdet standses. I betragtning af efterforsknings- og indvindingsvirksomhedens farlige karakter kan tilsynsmyndigheden desuden i særlige tilfælde påbyde, at et offshoreanlæg evakueres.

Til § 65

I den gældende lov bemyndiges ministeren til at pålægge ejere og brugere af havanlæg at betale myndighedernes udgifter i forbindelse med sagsbehandlingen i medfør af loven. Denne bemyndigelse fastholdes i lovforslaget. Bemyndigelsen er i forslaget dog ændret til at omfatte en bredere række virksomheder, idet det som udgangspunkt er den virksomhed, der foranlediger udgifterne ved f.eks. en ansøgning om tilladelse eller godkendelse eller er genstand for tilsyn, der skal betale udgifterne. Det er i øvrigt ikke hensigten at ændre den gældende lovgivning.

Til § 66

Elektronisk korrespondance mellem virksomhederne og Energistyrelsen benyttes allerede i mange sagstyper, selvom den gældende lov ikke indeholder bestemmelser herom. Det foreslås, at virksomhederne og deres ansatte opnår ret til at anvende e-post i al korrespondance med tilsynsmyndigheden, forudsat at henvendelserne forsynes med digital signatur efter IT- og telestyrelsens fastsatte standard. Andre standarder, som korresponderer med tilsynsmyndighedens edb-system, vil ligeledes kunne anvendes efter aftale.

Til kapitel 7

Klageadgang

Til § 67

Den gældende lov indeholder ingen særlige bestemmelser om klageadgang, bortset fra bestemmelserne i § 7, hvor der er klageadgang til et bemandingsnævn over myndighedernes afgørelser om bemanningen af havanlæg. På alle andre områder har den almindelige administrative rekurs til ministeren været gældende.

Det foreslås, at Bemandingsnævnet nedlægges, da lovforslaget ikke indeholder en selvstændig godkendelse af bemandings- og organisationsplaner, som i den gældende lov.

Siden den gældende lovs tilblivelse, er der etableret et Energiklagenævn, som behandler klager over myndighedsafgørelser i henhold til en lang række energilove, herunder bl.a. lov om elforsyning. Det er derfor naturligt, at Energiklagenævnet også bliver klageinstans for myndighedsafgørelser truffet i henhold til den nye lov eller regler i medfør heraf. Energiklagenævnet er nedsat i henhold til § 5, stk. 2, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 850 af 13. november 1995.

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer, at der ikke er mulighed for at indbringe en sag ved domstolene, før den endelige administrative afgørelse, dvs. Energiklagenævnets afgørelse, foreligger.

Klager over afgørelser truffet i medfør af denne lov vil blive behandlet i henhold til Energiklagenævnets forretningsorden. Ifølge bestemmelsen i stk. 3 er klagefristen 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Ved bestemmelsen i stk. 4 bemyndiges transport- og energiministeren til at fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser. Dette omfatter f.eks. kredsen af klageberettigede, samt at visse afgørelser ikke skal kunne påklages til nævnet.

Der kan ifølge nr. 2 tillige fastsættes regler om betaling af gebyrer ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet, herunder regler om gebyrets størrelse og beregning.

Bestemmelsen i stk. 5 fastsætter sammensætningen af Energiklagenævnet. Energiklagenævnet er oprindeligt nedsat i lov om statstilskud til dækning af udgifterne til kuldioxidafgift, hvor sammensætningen af nævnets medlemmer er fastsat på baggrund af de sagstyper, som nævnet skal behandle efter denne lov. Der vil være behov for en anden medlemsmæssig sammensætning af nævnet i forbindelse med klager efter lovforslaget. Det foreslås derfor i stk. 6, at nævnet sammensættes af såvel sagkyndige på offshoreområdet som af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter. Dermed bevarer arbejdsmarkedets parter den tilknytning til klagesystemet, som parterne har i den gældende lov i deres deltagelse i bemandingsnævnet.

Til § 68

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 101 samt naturbeskyttelseslovens § 88, hvorefter det ikke er muligt at påklage en afgørelse truffet af henholdsvis miljøklagenævnet og naturklagenævnet til domstolene, hvis dette ikke sker inden for en frist på 6 måneder, efter afgørelsen er meddelt den pågældende.

Til kapitel 8

Straf

[Arbejdstilsynet har sendt et forslag til ændring af arbejdsmiljøloven i høring, der bl.a. omfatter ændringer i arbejdsgiverens objektive ansvar. Straffebestemmelserne i nærværende forslag vil blive tilpasset resultatet af folketingets behandling af ændringsforslaget.]

Til § 69

Bestemmelserne i stk. 1 hjemler straf for overtrædelse af lovens regler, i det omfang lovens pligtsubjekter er underlagt bestemmelserne. Der kan efter lovforslaget pålægges straf i form af bøde eller fængsel i indtil et år for at understrege den betydning, der tillægges overholdelsen af regler om sikkerhed og sundhed offshore. Fængselsstraffen påtænkes kun anvendt ved grovere eller gentagne overtrædelser.

Strafansvaret efter denne bestemmelse er det almindelige strafansvar efter særlovgivningen. Det vil sige, at det er betinget af, at overtrædelsen kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom.

Visse af forslagens bestemmelser, hvori ALARP-princippet indgår, er strafbelagt i henhold til § 69, stk. 1, 1). Det betyder, at manglende overholdelse af lovgivningskrav er umiddelbart strafbart. Et meget væsentligt element i ALARP-princippet er, at der skal foretages en aktiv vurdering af, om det er rimeligt praktisk muligt at fjerne eller yderligere nedbringe risici. Vurderingen kan for så vidt resultere i, at det på konkrete områder ikke er rimeligt praktisk muligt at reducere risici yderligere. Lovforslaget lægger op til, at manglende vurdering vil kunne straffes. Derimod vil der næppe være hverken behov for eller grundlag for at kunne rejse tiltale over den valgte reaktion på resultatet af vurderingen. Skønner tilsynsmyndigheden, at sikkerheds- og

sundhedsniveauet på et konkret område ligger åbenbart under det acceptable niveau, vil tilsynsmyndigheden kunne udstede et påbud.

Bortset fra kravet om vurdering svarer lovforslaget til strafprincipperne i den gældende lov og i arbejdsmiljøloven, hvor bestemmelser, der indeholder krav om, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold på anlæggene skal være sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige, er direkte straffelagt.

Under dansk straffemyndighed jf. straffelovens § 6 hører handlinger, som foretages i den danske stat, på dansk fartøj, som befinder sig uden for nogen stats folkeretlig anerkendte område samt på dansk fartøj, som befinder sig på fremmed folkeretlig anerkendt område, af personer, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette.

Kontinentalsokkelområderne betragtes ikke som dele af den danske stat, men § 3 i lov nr. 182 af 1. maj 1979 (kontinentalsokkeloven) fastslår, at dansk ret gælder for anlæg, som med henblik på udforskning eller udnyttelse af kontinentalsoklen befinder sig på sokkelområdet, samt inden for en sikkerhedszone omkring anlægget. Lovovertrædelser, der er strafbare efter dansk ret, og som begås på anlæggene eller inden for sikkerhedszonerne, hører således under de danske strafforfølgende myndigheder uanset anlæggets eller geringsmandens nationale tilhørsforhold.

Udenlandske selskaber er lige som danske underlagt strafansvar, f.eks. for overtrædelser af reguleringen af sikkerheds- og sundhedsforhold for de ansatte offshore. Eventuel påtale af overtrædelser foretages af den danske anklagemyndighed og efter dansk straffelovgivning, jf. straffelovens § 10.

Bestemmelsen i nr. 1 fastsætter hvilke bestemmelser, der umiddelbart udløser strafsanktion ved overtrædelse.

Meddelelse af urigtige oplysninger kan ikke straffes efter bestemmelsen i nr. 1, men forsætlige forhold af denne art er dækket af straffelovens § 162 om afgivelse af urigtig erklæring til offentlig myndighed. Derfor omfatter bestemmelsen vedr. § 62, stk. 1 og 2, alene manglende afgivelse af oplysninger.

Bestemmelsen i nr. 2 svarer til arbejdsmiljølovens § 82, stk. 1, nr. 2 som hjemler straf for ansatte, der arbejder i strid med reglerne om daglig hvileperiode, egentlig fridøgn eller unges arbejde.

Bestemmelsen i nr. 3 vedrører manglende efterkommelse af påbud, givet af tilsynsmyndigheden om overholdelse af lovforslagets bestemmelser eller bestemmelser i regler i medfør af lovforslaget.

Bestemmelsen i stk. 2 giver muligheden for, at straffen kan stige i indtil 2 års fængsel, hvis det kan påvises, at overtrædelser er begået med forsæt, eller der er udvist grov uagtsomhed.

Bestemmelsen i stk. 3 opstiller de situationer, hvor straffens udmåling efter stk. 1 og 2 skal betragtes som en skærpene omstændighed, som f.eks. om der er sket skade på liv eller helbred. Yderligere er det en afgørende faktor, om der tidligere er afgivet påbud for det samme eller tilsvarende forhold eller om der er søgt opnået økonomisk vinding ved overtrædelser.

Stk. 4 fastsætter, at det betragtes som en særlig skærpene omstændighed, hvis personer under 18 år er involveret i situationer efter stk. 3.

Den gældende lov indeholder ikke bestemmelser om konfiskation. Arbejdsmiljølovens § 82, stk. 5, indeholder en sådan bestemmelse og dette princip overføres til lovforslaget i stk. 5. Konfiskation finder sted i henhold til straffelovens § 75.

Bestemmelsen i stk. 6 om forældelsesfrist for strafansvar svarer til arbejdsmiljølovens § 82, stk. 7.

Til § 70

Bestemmelsen svarer til § 83 i lov om arbejdsmiljø. Formålet med bestemmelsen er at fastslå det objektive ansvar, der pålægges visse af de pligtsubjekter, der er omfattet af lovforslaget. Dette ansvar er dog begrænset til visse centrale pligter. Formålet med det objektive ansvar er, at der altid skal kunne placere et ansvar for en overtrædelse af de nærmere angivne pligter.

Til § 71

Bestemmelsen i stk. 1 angiver hjemmelen til at fastsætte bødestraf i regler, der udstedes i medfør af loven, idet straffbestemmelserne i disse regler skal formuleres efter samme retningslinier som dem, der er udformet i lovforslaget. Fængselsstraf kan kun pålægges i medfør af lovens straffbestemmelser. Endvidere fastsættes, i lighed med arbejdsmiljølovens § 84, 2. punktum, hjemmel til at der i reglerne udstedt i medfør af lovforslaget fastsættes objektivt ansvar for de pligtsubjekter, der er omfattet af § 70.

Bestemmelsen i stk. 2 om begrænsning af bødeansvar for virksomhedsledere svarer til arbejdsmiljølovens § 85.

Til § 72

Bestemmelsen sikrer mulighed for en klar ansvarsplacering også i de tilfælde, hvor en juridisk person er involveret.

Til kapitel 9

Ikrafttræden m.v.

Til § 73

Det fastlægges i stk. 1, at loven forventes at skulle træde i kraft den 1. juli 2006 ud fra en forventning om Folketingets endelige vedtagelse i slutningen af 2005/begyndelsen af 2006.

Bestemmelsen i stk. 2 giver mulighed for, at regler, der er udstedt i medfør af den gældende lov, kan forblive i kraft indtil der er udstedt nye regler.

Af praktiske, administrative årsager, foreslås det, at den gældende lovs beredskabsbestemmelser om havmiljøspørgsmål, samt tilsyn og straffbestemmelser i forbindelse hermed indtil videre videreføres i loven.

Til § 74

Lovforslaget regulerer sikkerhed og sundhed på offshore anlæg, derfor gælder lov om arbejdsmiljø ikke. Der er dog behov for at ikraftholde visse hidtidige regler, udstedt i henhold til arbejdsmiljøloven, indtil der er fastsat nye regler for sikkerhed og sundhed offshore.

Til § 75

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter, at de nuværende godkendelser af bemandings- og organisationsplaner, beredskabsplaner og overordnede beskrivelser af projekter for faste offshoreanlæg samt ibrugtagningstilladelser og andre tilladelser efter den nuværende lovgivning fortsat er gældende ved lovforslagets ikrafttræden. Sådanne godkendelser og tilladelser skal fornys ved ændringer i f.eks. bemandingsforhold, beredskabsplaner samt ændringer af anlæggene (de såkaldte § 21-tilladelser efter § 21 i sikkerhedsbekendtgørelsen). Når dette er aktuelt følges bestemmelserne i forslaget §§ 29-32.

Bemandings- og organisationsforhold samt beredskabsplaner skal ikke særskilt godkendes efter forslaget. Som det fremgår af stk. 2, skal disse ved ændringer indgå i SSR og beredskabsplanen for anlægget.

Til § 76

Det må forventes, at lovforslaget vil medføre visse ændringer i de nuværende sikkerhedsredegørelser og arbejdspladsvurderinger samt kontrolordninger for at de kan leve op til kravene i kapitel 3 og 4. Virksomhederne skal have rimelig tid til at foretage disse ændringer efter de nærmere regler er trådt i kraft samtidigt med loven. Stk. 1 og 2 åbner mulighed for, at de gældende regler forbliver i kraft indtil virksomhederne har haft passende tid til at ændre deres systemer til de nye krav.

I praksis forventes det ikke at ovenstående vil give anledning til større problemer i offshoreindustrien, idet virksomhedernes nuværende systemer og ordninger stort set opfylder lovforslagets krav.

Til § 77

Lovforslaget gælder ikke for Færøerne og Grønland. Færøerne har egen lovgivning på dette område. For Grønlands vedkommende kan lovforslaget efter drøftelse med Landsstyret helt eller delvis sættes i kraft, hvis det f.eks. i forbindelse med efterforskning eller udvinding af kulbrinter offshore bliver aktuelt.

²⁾ Jf. Folketingets beslutningsforslag 2002-03 B75 som fremsat (vedtaget uden ændringer den 29. april 2003).